

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/1953**z dnia 29 października 2015 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Republiki Korei, Federacji Rosyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) (¹), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Środki tymczasowe**

- (1) Dnia 13 maja 2015 r. rozporządzeniem (UE) 2015/763 („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”) (²) Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych („elektrotechniczne blachy teksturowane”), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”), Japonii, Republiki Korei („Korea”), Federacji Rosyjskiej („Rosja”) i Stanów Zjednoczonych Ameryki („USA”) (łącznie zwanych dalej „państwami, których dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie wszczęto w dniu 14 sierpnia 2014 r. w następstwie skargi złożonej w dniu 30 czerwca 2014 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer” lub „skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % wszystkich unijnych producentów elektrotechnicznych blach teksturowanych.
- (3) Jak wskazano w motywie 15 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzeniem w sprawie dumpingu i szkody objęto okres od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 30 czerwca 2014 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. Dalsze postępowanie

- (4) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie ustaleń tymczasowych”), kilka zainteresowanych stron przedłożyło pisma przedstawiające ich opinie na temat tych ustaleń tymczasowych. Stronom, które wystąpiły z odnośnym wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej. Odbyły się przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, podczas których wysłuchano japońskich producentów eksportujących: JFE Steel Corporation i Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation.
- (5) Jak wskazano w motywach 27, 224 i 239 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do dokonania ostatecznych ustaleń. Po wprowadzeniu środków tymczasowych odbyło się pięć dodatkowych wizyt weryfikacyjnych w obiektach następujących użytkowników w Unii Europejskiej:

- Siemens Aktiengesellschaft, Monachium, Niemcy;
- ABB AB, Bruksela, Belgia;
- SGB-Smit Group, Ratyzbona, Niemcy;
- Končar – Distribution and Special Transformers, Inc., Zagrzeb, Chorwacja;
- Schneider Electric S.A., Metz, Francja.

(¹) Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

(²) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/763 z dnia 12 maja 2015 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Republiki Korei, Federacji Rosyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz.U. L 120 z 13.5.2015, s. 10).

- (6) Dodatkowo przeprowadzono trzy wizyty weryfikacyjne w obiektach następujących producentów unijnych:
- ThyssenKrupp Electrical Steel UGO SAS, Isbergues, Francja;
  - ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH, Gelsenkirchen, Niemcy;
  - Tata Steel UK Limited (Orb Electrical Steels), Newport, Zjednoczone Królestwo.
- (7) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których Komisja zamierzała wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe. Stronom przyznano ponadto okres, w którym mogły przedstawić uwagi w następstwie ujawnienia tych informacji. Odbyło się przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, podczas którego wysłuchano przedstawicieli stowarzyszenia użytkowników.
- (8) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone przez Komisję, która w stosownych przypadkach skorygowała ustalenia tymczasowe.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (9) Jak wskazano w motywie 16 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, produktem objętym postępowaniem są wyroby walcowane płaskie ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, o grubości przekraczającej 0,16 mm, pochodzące z ChRL, Japonii, Korei, Rosji i USA, objęte obecnie kodami CN ex 7225 11 00 i ex 7226 11 00 („produkt objęty postępowaniem”).
- (10) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że produkt objęty postępowaniem, wskazany w motywie 16 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, oraz produkt podobny nie są podobne, wbrew stwierdzeniu w motywie 22 tegoż rozporządzenia, ponieważ nie mają takich samych cech fizycznych i chemicznych, ani nie są stosowane do tych samych celów. Według trzech producentów eksportujących, stowarzyszenia użytkowników i dwóch użytkowników indywidualnych rodzaje produktu objętego postępowaniem charakteryzujące się dużą przenikalnością lub mające postać domeny rafinowanej należy wyłączyć z zakresu dochodzenia, ponieważ te rodzaje nie są produkowane w wystarczających ilościach lub nie są wcale produkowane w Unii. Jeden z producentów eksportujących sprecyzował, że wyłączyć należy rodzaje produktu objętego postępowaniem charakteryzujące się maksymalnymi stratami magnetycznymi nie większymi niż 0,90 W/kg z polaryzacją magnetyczną powyżej 1,88 T. Inny producent eksportujący wystąpił o wyłączenie rodzajów o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,95 W/kg, ze względu na ograniczoną konkurencję z ewentualnymi zbliżonymi produktami oferowanymi przez przemysł unijny. Według kolejnego producenta eksportującego należy wyłączyć rodzaje produktu objętego postępowaniem charakteryzujące się maksymalnymi stratami magnetycznymi nie większymi niż 0,90 W/kg przy nie więcej niż 1,7 T/50 Hz i przenikalnością (indukcją) wynoszącą co najmniej 1,88 T, jak również rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 1,05 W/kg przy nie więcej niż 1,7 T/50 Hz i przenikalności (indukcji) wynoszącej co najmniej 1,91 T. Ponadto jeden z użytkowników wnioskował o wyłączenie rodzajów produktu objętego postępowaniem charakteryzujących się maksymalnymi stratami magnetycznymi wynoszącymi 0,80 W/kg przy nie więcej niż 1,7 T/50 Hz, jak również rodzaje o niskim poziomie hałasu i wartości indukcji B 800 wynoszącej co najmniej 1,9 T. Niektóre strony argumentowały również, że rodzaje produktu wykazujące najmniejsze straty magnetyczne mają zupełnie odmienne właściwości i są wykorzystywane przez innych użytkowników końcowych, a zatem nie kupują ich ci sami klienci i nie stanowią one produktu konkurencyjnego dla innych rodzajów produktu objętego postępowaniem. Ponadto według innego użytkownika należałoby więc przeprowadzić dwie odrębne analizy dotyczące szkody, związku przyczynowego oraz interesu Unii. Kolejny użytkownik wnioskował o wycofanie środków tymczasowych, a jeżeli nie byłoby to możliwe, o wyłączenie z zakresu produktu przynajmniej rodzajów o wysokiej przenikalności (tj. rodzajów o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,90 W/kg).
- (11) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych kilka zainteresowanych stron ponownie wystąpiło z takim wnioskiem. Według jednego z użytkowników fakt, iż Komisja wyróżniła trzy kategorie elektrotechnicznych blach teksturowanych i dla każdej z nich ustaliła osobne minimalne ceny importowe, pokazuje, jak istotne jest rozważenie każdej z tych kategorii osobno, i mógłby stanowić uzasadnienie wyłączenia.
- (12) Komisja uznała, że produkt objęty postępowaniem, niezależnie od jego parametrów takich jak straty magnetyczne lub poziomy hałasu, czy też zwykła bądź wysoka przenikalność, stanowi wyrób walcowany płaski ze stali stopowej o strukturze ziaren zorientowanych, która umożliwia temu produktowi przewodzenie pola magnetycznego. Orientacja ziaren oznacza, że dana stal może wykazywać jedynie określone właściwości techniczne i fizyczne, a zatem wykonany z niej produkt, posiadający wyjątkowo dużą strukturę ziaren, jest unikalny. Zgodnie z powyższym definicja produktu zawiera jasne określenie produktu. Stwierdzono również, że wszystkie rodzaje produktu objętego postępowaniem mają wspólne właściwości chemiczne oraz jedno podstawowe zastosowanie, mianowicie w produkcji transformatorów. Ponadto poszczególne rodzaje produktu objętego postępowaniem mogą się do pewnego stopnia zastępować.

- (13) W odniesieniu do argumentu, że wyłączenie można uzasadnić faktem, iż niektóre szczególne rodzaje produktu objętego postępowaniem nie są produkowane w wystarczającej ilości przez producentów unijnych, należy po pierwsze przypomnieć, że żaden przepis rozporządzenia podstawowego nie zawiera wymagania, aby wszystkie rodzaje produktu objętego postępowaniem były produkowane przez przemysł unijny na skalę handlową. Ponadto kilka rodzajów produktu charakteryzujących się wysoką przenikalnością było produkowanych przez przemysł unijny w OD. Jak wspomniano w motywie 131 poniżej, weryfikacja wykazała również, że producenci unijni inwestują w produkcję rodzajów produktu objętego postępowaniem o wysokiej przenikalności, co umożliwi im zwiększenie produkcji elektrotechnicznych blach teksturowanych o wysokiej przenikalności. Co więcej, jak wskazano w motywie 12, definicja zakresu produktu objętego dochodzeniem oparta jest na technicznych właściwościach elektrotechnicznych blach teksturowanych. Wnioskowane wyłączenie mogłoby zmniejszyć poziom ochrony przed dalszym wyrządzającym szkodę dumpingiem w odniesieniu do szczególnych rodzajów o wysokiej przenikalności, a tym samym doprowadzić do spadku ich obecnej produkcji przez przemysł unijny. W tych okolicznościach fakt, że niektóre rodzaje produktu z elektrotechnicznych blach teksturowanych o wysokiej przenikalności nie są wytwarzane przez przemysł unijny, nie jest wystarczającym powodem do wyłączenia tych rodzajów z zakresu produktu.
- (14) W odniesieniu do twierdzenia, że wyróżnienie trzech osobnych kategorii elektrotechnicznych blach teksturowanych (zob. motyw 11) stanowi podstawę do uzasadnienia wyłączenia, należy przypomnieć, że przedmiotem dochodzenia jest produkt objęty postępowaniem, zdefiniowany w motywie 9; przeprowadzono zatem jedną kompleksową analizę dotyczącą szkody, jedną analizę dotyczącą związku przyczynowego i jedną analizę dotyczącą interesu Unii. Fakt, że Komisja uznała różnice w jakości między różnymi rodzajami produktu, oraz że te różnice jakościowe zostały uwzględnione w decyzji dotyczącej formy środków w ramach badania interesu unijnego, jak wyjaśniono poniżej w motywie 172, nie może być powodem do zmiany zakresu środków.
- (15) W związku z tym Komisja odrzuciła wniosek o wyłączenie tych rodzajów produktu z zakresu produktu. Różnice w jakości zostały jednak uwzględnione przez Komisję przy określaniu formy środka (zob. motyw 172).
- (16) Według jednego z rosyjskich producentów eksportujących wywożone przez nich rodzaje elektrotechnicznych blach teksturowanych „pierwszej kategorii” (o większej płaskości i mniejszej liczbie szwów spawalniczych) z jednej strony oraz wywożone przez nich rodzaje elektrotechnicznych blach teksturowanych „drugiej” i „trzeciej kategorii” (wykazujące liczne wady, wiele szwów i brak płaskości) z drugiej strony zgodnie z praktyką przemysłu rosyjskiego nie są w żadnym stopniu wymienne (w żadną stronę) i stanowią różne produkty. W związku z tym ich zdaniem materiał „drugiej” i „trzeciej kategorii” należy wyłączyć z zakresu produktu.
- (17) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych rosyjski producent eksportujący ponownie zgłosił swoje zastrzeżenie i stwierdził, że wywożone rodzaje „drugiej” i „trzeciej kategorii” mogą być wykorzystywane w branży transformatorów jedynie do kilku ograniczonych zastosowań, jeżeli zostaną poddane dalszej obróbce w centrach usług w zakresie obróbki stali, dlatego też powinny one zostać wyłączone z zakresu.
- (18) Aktualna charakterystyka i kod CN produktu objętego postępowaniem mogą obejmować wiele rodzajów produktu różnicowanych pod względem jakości. Wytwarzanie produktu o niższej jakości zarówno przez producentów unijnych, jak i przez producentów eksportujących, jest jednak nieodłączną cechą procesu produkcji, a rodzaje o niższej jakości wytwarza się z tego samego podstawowego materiału i z wykorzystaniem tego samego sprzętu produkcyjnego. Tzw. „druga” i „trzecia kategoria” rodzajów wywożonych jest również sprzedawana do wykorzystania przez przedsiębiorstwa w branży transformatorów oraz w pełni odpowiada definicji produktu objętego postępowaniem. Fakt, że konieczna jest dalsza obróbka, nie jest niczym rzadkim i nie może być powodem do wyłączenia danego rodzaju produktu. Komisja odrzuciła zatem odnośny wniosek.
- (19) W związku z powyższym Komisja doszła do wniosku, że produkt objęty postępowaniem wytwarzany i sprzedawany w państwach, których dotyczy postępowanie, oraz produkt wytwarzany i sprzedawany przez przedsiębiorstwa unijne są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Niniejszym potwierdza się motywy 16–21 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

C. DUMPING

1. Ogólna metodyka

- (20) Wobec braku dalszych uwag dotyczących ogólnej metodyki stosowanej przez Komisję w obliczeniach wysokości dumpingu potwierdza się niniejszym motywy 33–45 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2. Republika Korei

2.1. Wartość normalna

- (21) Po ujawnieniu ustaleń tymczasowych jedyny producent eksportujący z tego państwa zwrócił uwagę na fakt, że od wartości normalnej powinny być zostać odjęte uiszczane przez przedsiębiorstwo opłaty z tytułu towarowego transportu śródlądowego i opłaty manipulacyjne. Ponadto konieczne było niewielkie dostosowanie kosztów konwersji polegającej na cięciu pełnych kręgów na mniejsze odcinki. Zgodnie z ogólną metodyką określoną w motywie 56 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych wnioski ten przyjęto, a obliczenia zostały odpowiednio zmienione. W związku z powyższym ustalenia przedstawione w motywie 46 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają zmienione w odniesieniu do producenta eksportującego.

2.2. Cena eksportowa

- (22) Producent eksportujący twierdził, że wraz z swoimi przedsiębiorstwami handlowymi i powiązanimi z nim przedsiębiorstwami w Unii tworzy on pojedynczy podmiot gospodarczy, a zatem nie było potrzeby dostosowania na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w celu określenia ceny eksportowej.
- (23) Producent eksportujący oraz powiązani importerzy należą niewątpliwie do tej samej grupy przedsiębiorstw. W związku z tym uznaje się, że istnieje między nimi powiązanie. W takich okolicznościach Komisja jest zobowiązana do skonstruowania ceny eksportowej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Przedstawione zastrzeżenie zostało zatem odrzucone, a motywy 50–54 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają potwierdzone.

2.3. Porównanie

- (24) Producent eksportujący twierdził również, że w jego przypadku należy na podstawie art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego uwzględnić, w formie dostosowania, różnice w poziomie handlu. Argumentował on, że sprzedaż krajowa była prowadzona przez powiązane przedsiębiorstwa handlowe na rzecz użytkowników końcowych, natomiast sprzedaż eksportowa została skonstruowana *de facto* jako sprzedaż po cenie dla dystrybutorów, ponieważ Komisja odjęła koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz marże zysku powiązanych przedsiębiorstw handlowych w Unii na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.
- (25) Fakt, że cena eksportowa została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, nie oznacza, że poziom handlu, w odniesieniu do którego została określona cena eksportowa, uległ zmianie. Cena eksportowa jest konstruowana na podstawie ceny, jaką płacą użytkownicy końcowi. Dostosowanie z tytułu różnic w poziomie handlu nie jest w niniejszym przypadku uzasadnione, ponieważ producent eksportujący dokonywał sprzedaży na tym samym poziomie handlu zarówno na rynku krajowym, jak i na rynku unijnym. Producent eksportujący nie przedstawił poza tym dowodów – w postaci stałych i znaczących różnic w funkcjach i cenach sprzedawcy na różnych poziomach handlu na rynku wewnętrznym państwa wywozu – na to, że rzekoma różnica w poziomie handlu miała wpływ na porównywalność cen. Twierdził on jedynie, że dostosowanie powinno być równe dostosowaniu dokonane na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego przy konstruowaniu ceny eksportowej. Argumentacja ta została zatem odrzucona.

2.4. Marginesy dumpingu

- (26) W wyniku dokonania zmian wartości normalnej zgodnie z motywem 21 powyżej w ostatecznych marginesach dumpingu dla Korei wprowadzono następujące zmiany:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Republika Korei	POSCO, Seul	22,5 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	22,5 %

3. Chińska Republika Ludowa

3.1. Państwo analogiczne

- (27) Nie otrzymano dodatkowych uwag dotyczących wykorzystywania Republiki Korei jako państwa analogicznego. Komisja potwierdza ustalenia zawarte w motywach 65–71 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2. *Wartość normalna*

- (28) Wartość normalną dla dwóch producentów eksportujących z ChRL określono na podstawie ceny lub konstruowanej wartości normalnej w państwie analogicznym, którym w tym przypadku jest Korea, zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (29) Wartość normalna dla chińskich przedsiębiorstw została zmieniona stosownie do zmiany wartości normalnej określonej dla Korei, jak wyjaśniono w motywie 21 powyżej.

3.3. *Cena eksportowa*

- (30) Wobec braku dodatkowych uwag dotyczących ceny eksportowej potwierdza się motywy 73 i 74 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.4. *Porównanie*

- (31) Wobec braku uwag na temat porównania wartości normalnej i cen eksportowych potwierdza się motywy 75–78 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.5. *Marginesy dumpingu*

- (32) Na podstawie odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez dwóch współpracujących producentów eksportujących Komisja stwierdziła w motywie 80 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że producenci ci są powiązani wspólną własnością. Ustalono zatem tymczasowo jeden margines dumpingu dla tych dwóch przedsiębiorstw, na podstawie średniej ważonej ich poszczególnych marginesów dumpingu.
- (33) Obaj współpracujący chińscy producenci eksportujący (Baosteel i WISCO) zakwestionowali decyzję Komisji o uznaniu ich za przedsiębiorstwa powiązane i określeniu w związku z tym jednego cła antidumpingowego jako średniej ważonej. Argumentowali oni, że konkurują ze sobą zarówno na rynku krajowym, jak i na rynkach eksportowych.
- (34) Komisja ponawia stwierdzenie, że ci współpracujący producenci eksportujący są powiązani wspólną własnością państwa. W okolicznościach występujących w tym postępowaniu przedsiębiorstwa te nie byłyby jednak zainteresowane koordynowaniem swojej działalności eksportowej po wprowadzeniu środków, ze względu na fakt, że, jak szczegółowo wskazano w motywach 175 i 176 poniżej, środki te mają formę cła zmiennego ustalanego na podstawie tej samej minimalnej ceny importowej dla wszystkich producentów eksportujących. Na etapie końcowym Komisja uznała zatem, że nie ma konieczności rozstrzygnięcia, czy te dwa przedsiębiorstwa powinny być traktowane jako jeden podmiot zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Do celów obecnego dochodzenia ustalono zatem dwa osobne marginesy dumpingu.
- (35) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych skarżący argumentował, że dwie indywidualne stawki celne dla dwóch chińskich producentów eksportujących mogą doprowadzić do koordynacji działalności eksportowej, gdy ceny spadną poniżej minimalnej ceny importowej (MCI). Stwierdził on, że należałoby ustalić jedną stawkę celną dla obu producentów. Jak jednak wspomniano powyżej, w szczególnych okolicznościach niniejszego przypadku z informacji posiadanych przez Komisję wynika, że międzynarodowe ceny prawdopodobnie utrzymają się na poziomie wyższym od MCI w perspektywie średnio- i długoterminowej. W związku z tym Komisja uznała, że ryzyko koordynacji między tymi producentami eksportującymi jest niewielkie, oraz że możliwość przeprowadzenia przeglądu okresowego w przypadku zmiany okoliczności jest odpowiedniejszym sposobem zapobiegania takiemu ryzyku. Argumentacja ta została zatem odrzucona.
- (36) Poziom współpracy był wysoki, ponieważ przywóz dokonywany przez dwóch współpracujących producentów eksportujących stanowi 100 % całkowitego wywozu z ChRL do Unii w OD. Na tej podstawie Komisja podjęła decyzję o ustaleniu obejmującego całe to państwo marginesu dumpingu na poziomie najwyższego marginesu dumpingu ustalonego dla współpracującego przedsiębiorstwa.
- (37) W związku z tym w ostatecznych marginesach dumpingu dla Chińskiej Republiki Ludowej wprowadza się następujące zmiany:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Chińska Republika Ludowa	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd, Szanghaj	21,5 %
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Wuhan	54,9 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	54,9 %

4. Japonia

4.1. Wartość normalna

- (38) Wobec braku uwag potwierdza się określenie wartości normalnej przedstawione w motywach 84 i 85 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.2. Cena eksportowa

- (39) Wobec braku uwag potwierdza się określenie ceny eksportowej przedstawione w motywach 86–88 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.3. Porównanie

- (40) Wobec braku uwag na temat porównania wartości normalnej i cen eksportowych potwierdza się motywy 89–92 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.4. Marginesy dumpingu

- (41) Wobec braku dodatkowych uwag dotyczących marginesów dumpingu potwierdza się motywy 93–95 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5. Federacja Rosyjska

5.1. Wartość normalna

- (42) W Rosji cała produkcja produktu objętego postępowaniem obejmowała elektrotechniczne blachy teksturowane zwykłe, a na rynek Unijny sprzedawane były gatunki zarówno wyższej, jak i gorszej jakości. Rosyjski producent eksportujący twierdził, że należy dokonać dostosowania wartości normalnej w celu uwzględnienia faktu, że gatunki gorszej jakości wywożono na rynek unijny po cenach niższych niż gatunki najwyższej jakości.
- (43) Komisja rozważyła możliwość dostosowania wartości normalnej w przypadku gatunków gorszej jakości. Należy podkreślić, że – zgodnie z wnioskiem producenta eksportującego – na etapie ustaleń tymczasowych dokonano rozróżnienia pomiędzy gatunkami najwyższej jakości i gatunkami gorszej jakości, przy czym ceny i koszty dla każdego z tych gatunków ustalono osobno w celu zapewnienia obiektywnego porównania. To rozróżnienie w celu zapewnienia obiektywnego porównania między wartością normalną a ceną eksportową należy utrzymać.
- (44) Dokonanie dostosowania samej wartości normalnej poprzez zmniejszenie kosztów produkcji gatunków gorszej jakości nie jest jednak uzasadnione. Dostosowanie takie oznaczałoby, że znaczna część kosztów związanych z produktem objętym postępowaniem nie zostanie uwzględniona, mimo iż zostały one poniesione w odniesieniu do tego produktu. Wartość normalną dla wszystkich rodzajów produktów obliczono na podstawie danych faktycznych dostarczonych przez producenta eksportującego i zweryfikowano na miejscu. Komisja zweryfikowała podział kosztów i nie znalazła żadnych podstaw uzasadniających sztuczny podział tych kosztów lub inne dostosowania. Jakiegokolwiek różnice w cenach między różnymi rodzajami produktów są uwzględniane co do zasady, jako że wartość normalną ustala się w zależności od rodzaju produktu. W związku z tym to zastrzeżenie należy odrzucić.
- (45) Przedsiębiorstwo twierdziło, że różnice między marginesem dumpingu dla gatunków najwyższej jakości a takim marginesem dla gatunków gorszej jakości potwierdzają jego stanowisko. Fakt, że różne grupy rodzajów produktu mają odmienne marginesy dumpingu, nie jest jednak niczym niezwykłym. Różnica w marginesie dumpingu nie może uzasadniać dostosowania wartości normalnej. W związku z tym również i to zastrzeżenie należy odrzucić.
- (46) Przedstawiciele przemysłu unijnego twierdzili, że Komisja popełniła błąd, nie dokonując na podstawie art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego dostosowań kosztów produkcji ponoszonych przez rosyjskich producentów. Zgłosili oni ponadto uwagę, że nawet jeśli Komisja uznała, że rosyjscy producenci sprzedają w obrębie grupy po cenach podobnych do cen w sprzedaży zewnętrznej, to jednak właściwe pytanie brzmi, czy ceny transakcji wewnątrz grupy stanowią realistyczne odzwierciedlenie całkowitych kosztów związanych z danym produktem. Komisja porównała te ceny z cenami stosowanymi wobec stron trzecich i na tej podstawie ustaliła, że ceny zakupu surowców przez dwóch powiązanych rosyjskich producentów były cenami rynkowymi w okresie objętym dochodzeniem, a zatem odzwierciedlały normalne koszty zakupu. Ponadto dochodzenie nie ujawniło żadnych przesłanek wskazujących, że ustalone ceny nie odzwierciedlały całkowitych kosztów. Dostosowania nie uznano zatem za konieczne.

- (47) Wobec braku dalszych uwag dotyczących wartości normalnej potwierdza się motywy 98 i 99 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.2. Cena eksportowa

- (48) Rosyjski producent eksportujący twierdził, że wywóz materiału trzeciego gatunku powinien być wyłączony z obliczeń dumpingu. Materiał trzeciego gatunku jest jednak również produktem objętym postępowaniem, zatem brak jest podstaw wykluczenia takich produktów. W związku z tym to zastrzeżenie należy odrzucić.
- (49) Rosyjski producent twierdził, że dostosowania związane z zyskiem oraz kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i kosztami administracyjnymi powiązanego importera (Novex) nie są uzasadnione. Dodał on, iż nie zgadza się z dokonaną w tym zakresie przez Komisję interpretacją art. 2 ust. 8 i 9 rozporządzenia podstawowego.
- (50) Rosyjski producent eksportujący twierdził, że dostosowanie na podstawie art. 2 ust. 9 związane z kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi oraz zyskiem jest uzasadnione wyłącznie w przypadku gdy zgodnie z warunkami sprzedaży produkt ma zostać dostarczony z opłaconym cłem. Z drugiej strony, jeżeli produkty są sprzedawane przed ocenieniem, zastosowanie ma art. 2 ust. 8, to znaczy odliczenie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku nie jest uzasadnione. Ponadto producent eksportujący twierdził, że spółka Novex działała jako „ramię ds. eksportu” grupy NLMK; spółka ta nie pełniła żadnych funkcji związanych z przywozem i nie ponosiła kosztów „ponoszonych zazwyczaj przez importera”.
- (51) Jak wyjaśniono w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych i wbrew powyższym twierdzeniom, dochodzenie wykazało jednak, że spółka Novex pełniła w rzeczywistości takie same funkcje związane z przywozem przy wszystkich transakcjach sprzedaży produktu objętego postępowaniem w okresie objętym dochodzeniem. Co więcej, Novex pełnił takie funkcje nie tylko w przypadku produktu objętego postępowaniem, ale także w odniesieniu do dużo szerszej gamy produktów ze stali. Użycie różnych międzynarodowych terminów handlowych (DDP, DAP lub CIF) nie zmienia faktu, że spółka Novex działała jako powiązany importer na rynek unijny w odniesieniu do wszystkich transakcji. Nie przedstawiono żadnych dowodów, które mogłyby podważyć to ustalenie. Potwierdza się zatem, że dostosowań związanych z kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi oraz zyskiem należy dokonać zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.
- (52) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych rosyjski producent eksportujący ponownie zgłosił zastrzeżenie, że dostosowanie dokonane na podstawie art. 2 ust. 9 nie jest uzasadnione w odniesieniu do sprzedaży produktów z dostawą typu DDU/DAP. Nie przedstawiono jednak żadnych dowodów na poparcie tego zastrzeżenia. Komisja podtrzymuje swoje stanowisko, że dostosowanie zgodnie z art. 2 ust. 9 ma zastosowanie do wszystkich transakcji sprzedaży, ponieważ, jak wyjaśniono w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, spółka Novex działała jako importer przy wszystkich transakcjach, a ceny stosowane przez rosyjskich producentów eksportujących wobec spółki Novex nie były wiarygodne ze względu na powiązania między tymi podmiotami.
- (53) Wobec braku dalszych uwag dotyczących ceny eksportowej potwierdza się motyw 100 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.3. Porównanie

- (54) Wobec braku dodatkowych uwag dotyczących porównania potwierdza się motywy 101 i 102 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5.4. Marginesy dumpingu

- (55) Wobec braku dodatkowych uwag dotyczących marginesów dumpingu potwierdza się motywy 103–105 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6. Stany Zjednoczone Ameryki

6.1. Wartość normalna

- (56) Wobec braku uwag dotyczących wartości normalnej w Stanach Zjednoczonych Ameryki potwierdza się ustalenia zawarte w motywie 107 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.2. Cena eksportowa

- (57) Wobec braku jakichkolwiek uwag potwierdza się ustalenie ceny eksportowej przedstawione w motywach 108–111 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.3. Porównanie

- (58) Wobec braku uwag dotyczących porównania wartości normalnej i cen eksportowych potwierdza się motywy 112 i 113 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.4. Marginesy dumpingu

- (59) Nie zgłoszono uwag do tymczasowych ustaleń Komisji dotyczących współpracującego producenta eksportującego. Potwierdza się zatem marginesy dumpingu określone w motywach 114–116 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7. Marginesy dumpingu dla wszystkich państw, których dotyczy postępowanie

- (60) W związku z powyższym ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii, przed ocleniem, wynoszą:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Chińska Republika Ludowa	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd, Szanghaj	21,5 %
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Wuhan	54,9 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	54,9 %
Japonia	JFE Steel Corporation, Tokio	47,1 %
	Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation, Tokio	52,2 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	52,2 %
Republika Korei	POSCO, Seul	22,5 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	22,5 %
Federacja Rosyjska	OJSC Novolipetsk Steel, Lipieck; VIZ Steel, Jekaterynburg	29,0 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	29,0 %
Stany Zjednoczone Ameryki	AK Steel Corporation, Ohio	60,1 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	60,1 %

D. SZKODA

1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (61) Wobec braku uwag w odniesieniu do definicji przemysłu unijnego i produkcji unijnej potwierdza się wnioski zawarte w motywach 117 i 118 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Konsumpcja w Unii

- (62) Japoński producent eksportujący argumentował, że stosowanie zakresów przy podawaniu danych dotyczących konsumpcji w Unii nie jest właściwe, ponieważ dane takie co do zasady nie powinny być traktowane jako poufne.

- (63) Jak wskazano w motywie 134 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przywóz produktu objętego postępowaniem z Japonii do Niderlandów był w okresie badanym deklarowany pod poufnym kodem CN. Zakresy zastosowano w celu ochrony poufności danych dostarczonych przez zainteresowane strony. Jeżeli zamiast zakresów podano by dokładne dane liczbowe dotyczące konsumpcji w Unii, umożliwiłoby to jednemu japońskiemu producentowi eksportującemu dokładne obliczenie przywozu dokonywanego przez pozostałych japońskich producentów eksportujących. Ponadto zakresy zastosowane w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych stanowią dla stron źródło istotnych informacji. Dodatkowo wskaźniki odnoszące się do zakresów konsumpcji w Unii umożliwiają lepsze zrozumienie tendencji występujących w tej konsumpcji.
- (64) Wobec braku innych uwag dotyczących konsumpcji w Unii potwierdza się wnioski zawarte w motywach 119–124 rozporządzenia w ceł tymczasowych.

3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

3.1. Łączna ocena skutków przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (65) Dwóch producentów eksportujących twierdziło, że przeprowadzenie łącznej oceny przywozu z ich państw w porównaniu z przywozem z pozostałych państw, których dotyczy postępowanie, nie było zasadne. Jeden z japońskich producentów eksportujących argumentował, że wywozi on jedynie wysokiej jakości rodzaje produktu objętego postępowaniem, a ponieważ jego wywóz maleje, nie wywiera on presji cenowej na rynku unijnym. Amerykański producent eksportujący stwierdził, że przywóz z USA zmniejszył się o 400 % w okresie badanym i że zawsze ustala on ceny na znacznie wyższym poziomie niż inni producenci. Ponadto jeden z użytkowników zgłosił zastrzeżenie, że taka łączna ocena jest niewłaściwa ze względu na spadek przywozu oraz różnice w polityce cenowej, a także ze względu na fakt, że jeden z producentów eksportujących dokonuje sprzedaży rodzajów produktu objętego postępowaniem, których nie sprzedają ani producenci unijni, ani inni producenci z państw, których dotyczy postępowanie.
- (66) Jak wskazano w motywie 132 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, uznano fakt spadku przywozu z Japonii i USA w okresie badanym. Przywóz ten przyczynił się jednak do wywierania presji cenowej na rynku unijnym w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem. Przywóz z Japonii i z USA uznano za dokonywany po cenach dumpingowych, a produkty z tych państw wyraźnie stanowią bezpośrednią konkurencję dla produktów unijnych i produktów innych producentów eksportujących. Wszystkie rodzaje produktu objętego postępowaniem, w tym rodzaje sprzedawane przez producentów eksportujących z Japonii i USA, są sprzedawane w celu ich wykorzystania do produkcji rdzeni transformatorów tej samej stosunkowo ograniczonej grupie klientów. Komisja odrzuciła zatem wnioski o przeprowadzenie ocen indywidualnych zamiast oceny łącznej.
- (67) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych amerykański producent eksportujący ponowił swój wniosek o ocenę indywidualną, podając argument, że produkowane przez niego rodzaje produktu objętego postępowaniem nie stanowią konkurencji dla produktów przemysłu unijnego, ponieważ są one sprzedawane na rynku unijnym jedynie ze względu na ich wyższą jakość w porównaniu z rodzajami produktów przemysłu unijnego.
- (68) Obok argumentów przedstawionych w motywie 66 powyżej, dotyczących przywozu z USA w ujęciu ogólnym, należy wspomnieć, że łączna ocena jest przeprowadzana na poziomie ogólnokrajowym w odniesieniu do pełnego zakresu produktu objętego postępowaniem, a nie na poziomie poszczególnych przedsiębiorstw z uwzględnieniem tylko niektórych rodzajów produktu objętego postępowaniem. Wspomniany wyżej wniosek został zatem odrzucony.
- (69) Komisja uznała, że wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione, a zatem przywóz z państw, których dotyczy postępowanie, został do celów ustalenia szkody oceniony w sposób łączny. W związku z tym potwierdza się wnioski zawarte w motywach 125–132 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.2. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

- (70) Wobec braku innych uwag potwierdza się wnioski zawarte w motywach 133–136 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

3.3. Ceny produktów przywożonych z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

- (71) Wobec braku uwag potwierdza się wnioski zawarte w motywach 137–148 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.1. Uwagi ogólne

- (72) Koreański producent eksportujący stwierdził, że główne wskaźniki szkody nie zostały prawidłowo określone, ponieważ nie uwzględniają w wystarczającym stopniu zmian w asortymencie produktów, które prowadzą do wytwarzania cieńszego produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego w okresie badanym. Producent eksportujący utrzymywał, że aby uzyskać rzetelny i prawdziwy obraz sytuacji, należy zwrócić się do przemysłu unijnego o dostarczenie danych dotyczących wyprodukowanej długości, w wymiarach rzeczywistych lub przynajmniej poprzez skonstruowanie wymiaru produkcji wyrażonego w długości produktu na podstawie asortymentu produktów.
- (73) Komisja uznała, że producent eksportujący nie dostarczył danych wskazujących, że podejście oparte na długości doprowadziłoby do zmiany któregokolwiek z czynników szkody. Ponadto masa w tonach jest standardową miarą ilości stosowaną do produktu objętego postępowaniem oraz produktu podobnego w odniesieniu do jego produkcji, zakupu i sprzedaży. Dane Eurostatu dotyczące produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego są również wyrażone w tonach. Z tego względu analiza wartości w tonach została uznana za odpowiednią metodę, a argument tej zainteresowanej strony został odrzucony.
- (74) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja uznała, że w oparciu o określone przez nią wskaźniki szkody przedstawiono rzetelny orientacyjny obraz sytuacji.

4.2. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (75) Ta sama zainteresowana strona i jeden z użytkowników twierdzili, że niektóre ustalenia Komisji zawarte w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych były sprzeczne. Jak wskazano w motywach 220 i 222 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, Komisja wyjaśniła z jednej strony, że przemysł unijny przedstawia swą produkcję produktu podobnego z rodzajów zwykłych na rodzaje o wysokiej przenikalności. Z drugiej strony, jak przedstawiono w tabeli w motywie 150 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w okresie badanym nastąpił wzrost mocy produkcyjnych (z 486 600 ton do 492 650 ton). Zdaniem wspomnianych wyżej zainteresowanych stron powszechnie wiadomo, że zorientowanie produkcji w większym stopniu na produkty cieńsze (o wysokiej przenikalności) automatycznie prowadzi do obniżenia mocy produkcyjnych.
- (76) Komisja odrzuciła te argumenty. Po pierwsze, wzrost mocy produkcyjnych wynikał głównie ze zwiększenia mocy produkcyjnych jednego z producentów unijnych w okresie badanym. Ten producent unijny wytwarza obecnie tylko zwykłe rodzaje produktu objętego postępowaniem. Ponadto w motywie 222 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych odniesiono się głównie do przeszłości, a nie wyłącznie do okresu badanego. Stanowisko to jest ponadto potwierdzone przez odniesienie w motywie 196 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w którym stwierdzono, że „producenci unijni będą przechodzić na produkcję asortymentu produktów o mniejszej stracie magnetycznej”.
- (77) W związku z tym potwierdza się wnioski zawarte w motywach 150–154 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.3. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (78) Wobec braku dodatkowych uwag potwierdza się wnioski zawarte w motywach 155–158 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.4. Pozostałe wskaźniki szkody

- (79) Wobec braku uwag dotyczących określania pozostałych wskaźników szkody obejmujących okres badany potwierdza się wnioski zawarte w motywach 159–174 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4.5. Wnioski dotyczące szkody

- (80) Zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego poniższe wnioski dotyczące szkody sformułowano na podstawie zweryfikowanych danych z OD. Gromadzenie i weryfikację danych z okresu po OD przeprowadzono natomiast w ramach analizy interesu Unii (zob. również motywy 110 i 111). W tabeli w motywie 170 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych przedstawiono rekordowo wysokie straty i ujemne przepływy pieniężne, począwszy od 2012 r. Potwierdza się zatem poniższy wniosek o poniesieniu przez przemysł unijny szkody w OD.

- (81) Nawet gdyby w odniesieniu do niektórych czynników szkody wzięto pod uwagę dane z okresu po OD, w szczególności małe zyski osiągnięte w okresie od stycznia do maja 2015 r., nie miałyby to wpływu na ustalenie, że w obecnej sytuacji przemysł unijny ponosi szkody.
- (82) Na podstawie powyższych ustaleń i wobec braku innych uwag potwierdza się wnioski zawarte w motywach 175–179 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którymi przemysł unijny w okresie badanym poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (83) Niektóre strony twierdziły, że przywóz towarów z państw, których dotyczy postępowanie, nie mógł przynieść szkody przemysłowi unijnemu, przede wszystkim z powodu braku podjęcia cenowego. Ponadto twierdzono, że to producenci unijni w wielu przypadkach zaczęli wprowadzanie obniżek cen i przewodzili w tym zakresie, zarówno w Unii, jak i na innych dużych rynkach. Jeden z japońskich producentów eksportujących dodał, że nie nastąpił znaczący wzrost przywozu po cenach dumpingowych oraz że przywóz nie powoduje spadku ani zahamowania wzrostu cen w znaczącym stopniu. W konsekwencji przywóz ten nie mógł przynieść szkody, jaką poniósł przemysł unijny, ponieważ nie mógł on wyrzucić jakiegokolwiek presji cenowej na rynku unijnym. Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych japoński producent eksportujący argumentował, że stwierdzenie Komisji, iż przedmiotowy przywóz spowodował znaczny spadek cen na rynku unijnym, nie są wystarczające do ustalenia, że przywóz spowodował spadek cen. Ustalenie, że nastąpił spadek cen, odzwierciedla jedynie tendencją ogólnościową, co nie oznacza, że przywóz spowodował spadek cen na rynku unijnym.
- (84) Twierdzono również, że Komisja musi wyrazić w liczbach rzeczywistą szkodę spowodowaną przywozem po cenach dumpingowych oraz szkodę spowodowaną przez inne znane czynniki, a także, że poziom cła nie może być wyższy niż poziom konieczny do usunięcia szkody spowodowanej wyłącznie przez przywóz po cenach dumpingowych. Uwagi te zgłoszono ponownie po ujawnieniu ustaleń ostatecznych.
- (85) Twierdzenia, że przywóz towarów z państw, których dotyczy postępowanie, nie mógł przynieść szkody poniesionej przez przemysł unijny, nie zostały potwierdzone przez fakty ustalone w ramach dochodzenia. Jak wskazano w motywach 137–164 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, średnia cena jednostkowa przywożonych towarów dumpingowych spadła w okresie badanym o około 30 %. Przywóz ten spowodował zatem znaczny spadek cen na rynku unijnym, zmuszając nawet producentów unijnych do obniżenia swoich cen sprzedaży poniżej kosztów, aby dostosować te ceny do poziomu cen towarów przywożonych z państw, których dotyczy postępowanie. Ponadto istnieje ustalona w sposób jednoznaczny zbieżność w czasie między, z jednej strony, poziomem przywozu po dumpingowych, stale malejących cenach, a z drugiej strony zmniejszeniem wielkości sprzedaży prowadzonej przez przemysł unijny oraz spadkiem cen, prowadzącymi do ponoszenia przez ten przemysł strat, jak wskazano w motywach 181–183 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (86) Twierdzenie, że spadek cen obrazuje jedynie tendencję ogólnościową, zostało odrzucone z następujących względów: po pierwsze, w odróżnieniu od niektórych innych towarów, cena na rynku światowym w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem nie istnieje. Po drugie, ustalenia dotyczące dumpingu wykazały istnienie różnych marginesów dumpingu, co oznacza, że poziomy cen na poszczególnych rynkach są zróżnicowane. Po trzecie, dochodzenie wykazało, że poziomy cen i szacowany wzrost cen w różnych regionach świata (od 2014 r. do pierwszego kwartału 2015 r.) nie rozwijają się w tym samym tempie. Po czwarte, nawet jeśli istnieją przesłanki, że nastąpił spadek cen w kilku regionach na świecie w okresie objętym dochodzeniem, poziom takiego spadku różni się w zależności od regionu, przy czym znacznie spadły w szczególności ceny na rynku unijnym, który jest rynkiem otwartym, jak wskazano w motywie 85 poniżej.
- (87) Nawet przy braku podjęcia cenowego, który uznano w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, producenci unijni nie byli w stanie ustalać swoich cen powyżej ponoszonych przez nich kosztów, co spowodowało duże straty w okresie badanym. Brak podjęcia cenowego, które jest tylko jednym z czynników, jakie należy brać pod uwagę w analizie szkody, nie oznacza, iż przywóz po cenach dumpingowych nie mógł spowodować szkody. Ceny stosowane przez przemysł unijny wynikały ze znacznego spadku cen wymuszonego niskimi cenami przywożonych towarów dumpingowych. Bez takiej silnej presji cenowej przemysł unijny nie miałby żadnego powodu do obniżenia swoich cen do tak niskiego poziomu. Producenci unijni nie mieli innego wyboru niż sprzedaż poniżej kosztów w celu obrony swoich udziałów w rynku oraz podtrzymania opłacalnego poziomu produkcji w związku ze znaczną presją cenową wywieraną na ich ceny sprzedaży przez przywóz po

cenach dumpingowych. Z tych względów powyższe twierdzenie zostało odrzucone. Ponadto w odniesieniu do argumentu, że Komisja powinna wyrazić liczbowo rzeczywistą szkodę spowodowaną przywozem po cenach dumpingowych oraz szkodę spowodowaną przez inne znane czynniki, Komisja uznała, że, jak już wskazano w motywie 201 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wszystkie inne czynniki, nawet biorąc pod uwagę ich ewentualny łączny wpływ, nie powodują zerwania związku przyczynowego między szkodą a przywozem po cenach dumpingowych.

- (88) W odniesieniu do cen i ustalania cen w okresie badanym chiński producent eksportujący argumentował, że to przemysł unijny zaczął obniżać ceny na początku okresu badanego. Jeden z użytkowników twierdził, że intensywna konkurencja cenowa była raczej bezpośrednim skutkiem działań producentów unijnych i producentów eksportujących, zmierzających do utrzymania lub zwiększenia wielkości sprzedaży w obliczu zmniejszającego się popytu.
- (89) Jak wskazano w motywie 158 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, argumenty te zostały odrzucone. Po pierwsze, brak jest dowodów na to, że to przemysł unijny rozpoczął obniżanie cen. Po drugie, inicjowanie przez przemysł unijny sprzedaży po cenach powodujących duże straty, w sytuacji, gdy nic go do tego nie zmusza, nie ma uzasadnienia ekonomicznego. Należy również przypomnieć, że istnieje wyraźna zbieżność w czasie między poziomem przywozu po dumpingowych, stale malejących cenach a zmniejszeniem wielkości sprzedaży prowadzonej przez przemysł unijny oraz spadkiem cen, prowadzącymi do ponoszenia przez producentów unijnych większych strat.
- (90) Ponadto chiński producent eksportujący twierdził, że trudno zrozumieć, jak wyższe ceny pobierane przez producentów eksportujących mogą spowodować spadek cen. Zdaniem japońskiego producenta Komisja nie wykazała żadnego związku między spadkami cen w Unii a przywozem produktu objętego postępowaniem z krajów, których dotyczy postępowanie. Jeden z użytkowników zakwestionował zasadność głównych argumentów Komisji ze względu na nieuwzględnienie przez nią podjęcia cenowego. W odniesieniu do tej kwestii jeden z użytkowników zgłosił uwagę, że zdolność producenta do utrzymania długoterminowej wojny cenowej zależy od wielu czynników, takich jak wydajność, koszty nakładów oraz jakość produktu, poza takimi czynnikami jak rozmiar, siła i strategia grupy, do których producent ten należy.
- (91) Powyższe argumenty zainteresowanych stron zostały odrzucone z następujących względów: oprócz uwag zawartych w motywie 87 agresywne strategie cenowe, w szczególności na rynku unijnym, mogą być stosowane dłużej przez producentów eksportujących niż przez producentów unijnych, z następującego powodu: udział w rynku producentów eksportujących na ich rynkach krajowych znacznie przewyższa udział w rynku producentów unijnych w Unii. Rynek unijny jest rynkiem otwartym, natomiast do rynków krajowych producentów eksportujących z państw, których dotyczy postępowanie, inni konkurenci, w tym producenci unijni, mają utrudniony dostęp. W wyniku nadwyżki mocy produkcyjnych na rynku światowym spowodowanej dobrą koniunkturą w przemyśle w latach 2003–2010 w okresie badanym zaczęto prowadzić agresywną politykę cenową w konkurencji między producentami unijnymi a producentami eksportującymi. W tej kwestii Komisja odnotowała, że tylko jeden producent eksportujący zgłosił większe moce produkcyjne niż faktyczny poziom produkcji w OD. Biorąc pod uwagę związek między obniżką cen w Unii a przywozem produktu objętego postępowaniem, istnieje bezpośrednia korelacja ze spadkiem cen, choć nie w takim samym stopniu jak w odniesieniu do wielkości sprzedaży.
- (92) Z przedstawionych powyżej powodów Komisja uznała, że, jak już wskazano w motywie 145 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, szkodę szczególnie dobrze odzwierciedlają ograniczenia, jakich doświadczyli producenci unijni w wyniku znacznej presji cenowej wywieranej na ich ceny sprzedaży. Presja ta zmusiła ich do sprzedaży poniżej kosztów w celu obrony swojego udziału w rynku unijnym, co umożliwiło im utrzymanie zrównoważonego poziomu produkcji.
- (93) Wobec braku innych uwag dotyczących wpływu przywozu po cenach dumpingowych potwierdza się wnioski zawarte w motywach 181–183 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6. Wpływ innych czynników

6.1. Kryzys gospodarczy

- (94) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że w przeciwieństwie do wniosków wskazanych w motywie 185 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych przemysł unijny nie osiągał dobrych wyników w okresie badanym, w szczególności ze względu na spadek zapotrzebowania na rynku unijnym na zwykle rodzaje produktu objętego postępowaniem. Inna zainteresowana strona twierdziła, że spadek konsumpcji w Unii o około 11 % jest kluczowym elementem na poparcie twierdzenia, że przemysł unijny nie poniósł istotnej szkody wskutek przywozu dokonywanego przez eksportujących producentów. Strona ta twierdzi, że tendencje w wynikach osiągniętych przez przemysł unijny pod względem wielkości sprzedaży układają się we wzór odpowiadający dokładnie spadkowi konsumpcji w Unii, a zatem spadek ten jest najważniejszym elementem wyjaśniającym szkodę poniesioną przez przemysł unijny.

(95) Jak uznano w motywach 121 i 156 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, poziom konsumpcji w Unii rzeczywiście kształtował się podobnie do wyników przemysłu unijnego w zakresie wielkości sprzedaży, chociaż wielkość sprzedaży przemysłu unijnego zmalała nieco bardziej niż konsumpcja. Jak wspomniano powyżej, decydującym czynnikiem dla ustalenia szkody jest jednak fakt, że producenci unijni byli zmuszeni do sprzedaży poniżej kosztów. Należy zatem odrzucić odnośne stwierdzenia zainteresowanej strony. Ponadto Komisja podtrzymuje swoje stanowisko, wyrażone już w motywie 184 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że choć kryzys gospodarczy spowodował zmniejszenie popytu w Unii, nie stanowi on źródła szkody. W nawiązaniu do tego należy zaznaczyć, iż konsumpcja w Unii zmniejszyła się między 2011 r. a 2012 r., natomiast w 2012 r. była mniej więcej na tym samym poziomie co w roku 2010. Niemniej jednak w 2010 r. przemysł unijny osiągnął zysk w wysokości 14 %, podczas gdy w roku 2012 poniósł on rekordową stratę w wysokości niemal 10 %. Nawet jeśli kryzys gospodarczy przyczynił się do powstania szkody, nie można zatem uznać, że fakt ten prowadzi do zerwania związku przyczynowego pomiędzy przywozem po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

(96) W związku z tym potwierdza się wnioski zawarte w motywach 184 i 185 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.2. Producenci unijni nie są wystarczająco konkurencyjni

(97) Chiński producent eksportujący stwierdził, że istnieje wiele czynników innych niż przywóz po cenach dumpingowych, które wyjaśniają wyzwania, wobec których stanęli producenci unijni. Są to między innymi wysokie ceny surowców, handel uprawnieniami do emisji CO₂ oraz – być może najistotniejsze z nich – niepewność gospodarcza i znaczny spadek poziomu konsumpcji, zwłaszcza w Europie Południowej.

(98) Jeżeli weźmie się pod uwagę wiele innych czynników (w tym wysokie ceny surowców itp.), sytuacja producentów unijnych może okazać się niekorzystna w porównaniu z sytuacją producentów eksportujących z takich państw jak Rosja, Chiny i USA.

(99) Argumenty te nie stanowią jednak wystarczającego wyjaśnienia faktu, iż przemysł unijny był mimo wszystko w stanie osiągnąć zyski w wysokości około 14 % w roku 2010 i w latach wcześniejszych, zważywszy, że ta ewentualna niekorzystna sytuacja pod względem kosztów panowała również w 2010 r. i w latach wcześniejszych.

(100) W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.

6.3. Przywóz z innych państw trzecich

(101) Wobec braku uwag dotyczących przywozu z innych państw trzecich potwierdza się wnioski zawarte w motywach 189 i 190 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.4. Wyniki przemysłu unijnego w zakresie sprzedaży eksportowej

(102) Dwóch producentów eksportujących twierdziło, że dane dotyczące wywozu dokonywanego przez producentów unijnych stanowią dowód ich agresywnej polityki cenowej, ponieważ stosowane przez nich ceny są znacznie poniżej średniej ważonej unijnych cen sprzedaży na rynku unijnym, a nawet poniżej ich kosztów. Inny producent eksportujący twierdził, że Komisja powinna dokonać należytego oddzielenia i rozróżnienia szkodliwych skutków kryzysu gospodarczego od złych wyników przemysłu unijnego w zakresie sprzedaży eksportowej. Zdaniem kolejnego użytkownika dane nie potwierdzają sformułowanego przez Komisję wniosku, zgodnie z którym wyniki eksportowe utrzymały się na wysokim poziomie i nie miały decydującego wpływu na szkodę poniesioną przez przemysł unijny, ponieważ w badanym okresie sprzedaż eksportowa zmniejszyła się o 22,7 %, natomiast sprzedaż krajowa spadła o 11 %.

(103) Argumenty te zostały odrzucone z poniższych względów. Stosowanie przez producentów unijnych niższych cen jednostkowych w sprzedaży eksportowej w porównaniu z cenami sprzedaży na rynku unijnym należy rozpatrywać w świetle faktu, że znaczną część sprzedaży eksportowej stanowią elektrotechniczne blachy teksturowane drugiej jakości, które są wywożone i sprzedawane po obniżonej cenie. Ponadto w motywie 193 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych uznano już, iż wyniki eksportowe przyczyniły się do szkody, nie spowodowały one jednak zerwania związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

- (104) Wobec braku innych uwag dotyczących wpływu wyników eksportowych przemysłu unijnego potwierdza się wnioski zawarte w motywach 191–193.

6.5. *Nadwyżka mocy produkcyjnych przemysłu unijnego*

- (105) Inna zainteresowana strona stwierdziła, że przemysł unijny doświadcza trudności z powodu ogromnej nadwyżki mocy produkcyjnych oraz że spadek wielkości produkcji producentów unijnych jest związany głównie ze spadkiem poziomu konsumpcji w Unii i znacznym spadkiem wielkości wywozu dokonywanego przez producentów unijnych, zwłaszcza w latach 2012 i 2013.
- (106) Argument ten został odrzucony, ponieważ rzekoma nadwyżka mocy produkcyjnych jest raczej wynikiem przywozu towarów po cenach dumpingowych, a nie przyczyną szkody poniesionej przez przemysł unijny, jak wskazano w motywach 194–197 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (107) Wobec braku innych uwag w tym zakresie potwierdza się wnioski zawarte w motywach 194–197 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6.6. *Rosyjskie produkty przywożone stanowią produkty gatunku zwykłego*

- (108) Wobec braku uwag w tym zakresie potwierdza się wnioski zawarte w motywach 198–199 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7. Wnioski dotyczące związku przyczynowego

- (109) Wobec braku innych uwag dotyczących związku przyczynowego potwierdza się wnioski zawarte w motywach 200–202 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

F. INTERES UNII

1. Uwagi wstępne

- (110) Zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego informacje dotyczące okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem nie powinny być zazwyczaj brane pod uwagę przy dokonywaniu ustaleń. Niemniej jednak do celów ustalenia, co leży w interesie Unii, jak przewidziano w art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, informacje dotyczące okresu następującego po okresie dochodzenia mogą zostać uwzględnione (¹).
- (111) Zarówno użytkownicy, jak i producenci eksportujący zgłosili uwagi dotyczące konieczności uwzględnienia ważnych zmian w okresie następującym po okresie dochodzenia („okres po OD”). Większość uwag i zastrzeżeń otrzymanych po wprowadzeniu środków tymczasowych wymienionych poniżej zmian, które zaszły po okresie objętym dochodzeniem. Na rynku unijnym jest coraz mniej rodzajów produktu objętego postępowaniem charakteryzujących się wysoką przenikalnością, przede wszystkim w związku z wejściem w życie etapu 1 rozporządzenia w sprawie ekoprojektu (jak już wspomniano w motywie 233 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych), ale także ze względu na to, że unijni producenci rzekomo nie są w stanie zaopatrzyć rynku w rodzaje produktu o wysokiej przepuszczalności, które miałyby wymaganą jakość. Ponadto ceny produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego znacznie wzrosły w okresie po OD. Strony twierdziły również, że Komisja zbyt nisko oszacowała wpływ środków tymczasowych na sektor produkcji transformatorów, zwłaszcza poprzez zaniżenie wielkości udziału produktu objętego postępowaniem w całkowitym koszcie produkcji po stronie użytkowników. Twierdzono również, że producenci unijni znowu zaczęli osiągać zyski, zatem nie potrzebują oni już ochrony.
- (112) Jeśli zostanie potwierdzone, że takie zmiany, w szczególności połączenie zmian w ramach prawnych, gwałtownego wzrostu cen i niedoboru pewnych rodzajów produktu na rynku, rzeczywiście wystąpiły w okresie po OD, to, uwzględniając szczególne okoliczności niniejszego przypadku, będą one miały istotne znaczenie w ocenie kwestii, czy wprowadzenie odpowiednich środków leży w interesie Unii. W drodze wyjątku Komisja zdecydowała zatem o przeprowadzeniu dalszego badania tych zmian w okresie po OD, to jest między lipcem 2014 r. a majem 2015 r. Jak wskazano w motywie 5 powyżej oraz w świetle stwierdzeń zawartych w motywach 27, 224 i 239 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgromadzono dodatkowe informacje na temat zmian w okresie po OD oraz odbyto wizyty u niektórych użytkowników i producentów unijnych po wprowadzeniu środków tymczasowych.

(¹) Wyrok Sądu z dnia 25 października 2011 r. w sprawie T-192/08, Transnational Company „Kazchrome” i in., pkt 221.

2. Interes przemysłu unijnego

- (113) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że wprowadzenie środków antydumpingowych nie było konieczne, ponieważ po OD rentowność przemysłu unijnego osiągnęła wysoki poziom dzięki znacznemu wzrostowi cen i samoregulacji rynku. W rezultacie zdaniem tych stron po OD przemysł unijny nie ponosił już żadnej szkody.
- (114) Jak wskazano w motywie 5 powyżej, przeprowadzono osiem dodatkowych weryfikacji na miejscu w celu oceny zasadności tych twierdzeń. Weryfikacje te wykazały, że rentowność poszczególnych producentów unijnych jest zróżnicowana, ale uśrednione wyniki wskazują, że unijni producenci ponosili straty wynoszące około 16,6 % w okresie od lipca do grudnia 2014 r., natomiast zaczęli znów osiągać zyski w wysokości 1,1 % w okresie od stycznia do maja 2015 r. Uznano zatem, że w okresie po OD nastąpiła tylko nieznaczna poprawa sytuacji przemysłu unijnego. Przytoczone powyżej wartości procentowe stanowią średnią ważoną poziomów rentowności wszystkich producentów unijnych przed opodatkowaniem, wynikających z ich rachunków zysków i strat za okres styczeń–maj 2015 r., wyrażonych jako odsetek w stosunku do wielkości ich sprzedaży w Unii na rzecz klientów niepowiązanych.
- (115) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych stowarzyszenie użytkowników zgłosiło uwagę, że producenci unijni nie są już narażeni na szkodę, zważywszy, że produkują, wykorzystując wszystkie zdolności produkcyjne i są ledwo w stanie sprostać popytowi. Jeden z użytkowników zgłosił podobną uwagę, a mianowicie, że ze względu na ciągły wzrost cen producenci mogą spodziewać się wzrostu marż zysku do poziomu przekraczającego 5 % już wiosną 2015 r.
- (116) Zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wnioski dotyczące szkody sformułowano jednak na podstawie zweryfikowanych danych z OD. Gromadzenie i weryfikację danych z okresu po OD przeprowadzono natomiast w ramach analizy interesu Unii. W tabeli w motywie 170 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych przedstawiono rekordowo wysokie straty i ujemne przepływy pieniężne, począwszy od 2012 r.

Nawet przy uwzględnieniu danych z okresu po OD przemysł unijny nadal ponosi szkody: niewielkie zyski w okresie od stycznia do maja 2015 r. nie mogą zrekompensować wysokich strat ponoszonych przez cztery lata z rzędu. Ponadto osiągnięte zyski są tylko jednym z wielu czynników, na których oparta została analiza szkody.

- (117) Potwierdza się zatem wniosek o poniesieniu przez przemysł unijny szkody w OD. Wobec braku innych uwag dotyczących interesu przemysłu unijnego uznano, że nałożenie ceł antydumpingowych leżałoby w interesie przemysłu unijnego, ponieważ umożliwiłoby poprawę sytuacji przemysłu unijnego po pogorszeniu się jej wskutek stwierdzonego dumpingowego wyrządzającego szkodę.

3. Interes niepowiązanych importerów

- (118) Wobec braku uwag dotyczących interesu niepowiązanych importerów i przedsiębiorstw handlowych potwierdza się motywy 208–212 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. Interes użytkowników

4.1. Wprowadzenie

- (119) Jak opisano szczegółowo w motywach 5 i 6, od użytkowników pozyskano dodatkowe dane na temat zmian, które nastąpiły w okresie po OD, a u pięciu głównych użytkowników, którzy dostarczyli obszernych informacji po wprowadzeniu środków tymczasowych, odbyto wizyty.
- (120) Jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że reprezentuje ona bardzo dużą część przedsiębiorstw w unijnym sektorze produkcji transformatorów, składającym się z małych, średnich i dużych przedsiębiorstw produkujących w większości państw członkowskich UE. Strona ta twierdziła, że wiele małych i średnich przedsiębiorstw zostanie w największym stopniu dotknięte negatywnymi skutkami tych środków. W związku z tym zdaniem stowarzyszenia reprezentującego włoskie przedsiębiorstwa z sektora produkcji transformatorów 60 % wszystkich obrotów osiągniętych na terytorium Włoch uzyskiwane jest przez włoskie małe i średnie przedsiębiorstwa we wspomnianym sektorze.
- (121) Twierdzenie, że wiele małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) z sektora produkcji transformatorów zostanie w największym stopniu dotknięte negatywnymi skutkami przedmiotowych środków, nie mogło zostać poddane systematycznej ocenie ze względu na brak dowodów. Zastrzeżenie to wydaje się jednak uzasadnione w świetle informacji pozyskanych od pięciu zweryfikowanych użytkowników, z których jeden należy do kategorii MŚP.

4.2. Niedobory dostaw i różnice pod względem jakości

- (122) Po wprowadzeniu środków tymczasowych kilku użytkowników stwierdziło, że na rynku unijnym dostępność rodzajów o wysokiej przenikalności jest ograniczona oraz że sytuacja w tym zakresie pogorszyła się po OD. Zdaniem tych użytkowników taka ograniczona dostępność jest wynikiem coraz większej rozbieżności między poziomem dostaw a zwiększającym się wśród użytkowników popytem na ten rodzaj produktu objętego postępowaniem. W tym kontekście stwierdzili oni również, że moce produkcyjne przemysłu unijnego są niewystarczające, aby zaspokoić zwiększony popyt na rynku unijnym, oraz że producenci eksportujący są jedynymi dostępnymi źródłami alternatywnymi. Ponadto utrzymywali oni, że pomimo podjęcia przez producentów unijnych decyzji strategicznej o zmianie proporcji produkowanych rodzajów produktu objętego postępowaniem polegającej na zwiększeniu produkcji rodzajów o wysokiej przenikalności w stosunku do rodzajów zwykłych, tego rodzaju zmiana będzie wymagać czasu z uwagi na konieczność rozwinięcia i pogłębienia niezbędnej fachowej wiedzy technicznej. Niektórzy użytkownicy twierdzili także, że środki antydumpingowe zastosowane wobec przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, miałyby dalszy negatywny wpływ na dostępność w Unii rodzajów o wysokiej przenikalności z powodu niedoboru mocy produkcyjnych oraz zaawansowanych zdolności technicznych producentów unijnych. W tej kwestii przedstawiciele przemysłu unijnego podkreślili, że nie istnieje żaden wymóg prawny zobowiązujący ich do zaspokajania całkowitego zapotrzebowania unijnego na poszczególne rodzaje produktu.
- (123) Z danych z okresu po OD wynika, że producenci unijni nadal nie są jeszcze w stanie zaspokoić całkowitego popytu na wszystkie rodzaje elektrotechnicznych blach teksturowanych o wysokiej przenikalności, w szczególności na rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,90 W/kg. Ponadto w przypadku tych rodzajów produktu odnotowano zaległości w produkcji i opóźnienia w dostawach, pomimo wcześniejszych uzgodnień dotyczących warunków dostawy, w szczególności w okresie po OD. Jeden z koreańskich producentów eksportujących, który w OD wywoził głównie rodzaje produktu charakteryzujące się wysoką przenikalnością, przestał wywozić do Unii po OD. Nie są znane przyczyny zakończenia przez niego wywozu. Po czwarte, oczekuje się, że popyt na rodzaje produktu objętego postępowaniem charakteryzujące się wysoką przenikalnością będzie się nadal zwiększał, ze względu na wdrożenie pierwszego etapu rozporządzenia w sprawie ekoprojektu, który wszedł w życie w lipcu 2015 r., jak wskazano w motywie 140 i w motywach kolejnych.
- (124) W odniesieniu do technicznej wiedzy fachowej oraz kwestii jakości kilku użytkowników zauważyło, że nawet jeżeli istnieją przedsiębiorstwa przemysłu unijnego, które produkują elektrotechniczne blachy teksturowane o wymaganych maksymalnych gwarantowanych niskich stratach magnetycznych, to produkt o podobnych stratach magnetycznych zakupiony u producentów eksportujących jest ogólnie produktem wyższej jakości w kategoriach maksymalnych strat magnetycznych i wyników w zakresie hałasu.
- (125) Dowody przedstawione przez użytkowników odnoszące się do okresu po OD wskazywały na problemy z jakością, na jakie natknęli się oni głównie w przypadku produktów producentów unijnych. Użytkownicy ci byli w stanie poprzeć swoje zarzuty dowodami, których podstawą były wewnętrzne dane statystyczne i badania techniczne.
- (126) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych jeden z użytkowników argumentował, że niedobór rodzajów produktu objętego postępowaniem charakteryzujących się wysoką przenikalnością jest bezpośrednim wynikiem niedokonywania inwestycji przez producentów unijnych. Zdaniem tego użytkownika można jedynie spekulować, czy przemysł unijny będzie inwestował w produkcję wysokiej jakości elektrotechnicznych blach teksturowanych, czy też nie zdecyduje się na takie inwestycje. W opinii innego użytkownika twierdzenie, że producenci unijni zapewnią jakość i osiągną moce produkcyjne umożliwiające zaspokojenie potrzeb użytkowników w UE w perspektywie krótko- lub średnioterminowej, nie jest wiarygodne.
- (127) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych jeden z użytkowników stwierdził, że problem niedoboru był – w przeciwieństwie do obecnego postępowania – jednym z istotnych powodów przytoczonych w ocenie interesu Unii przemawiających za niewprowadzaniem środków w postępowaniu dotyczącym poliestrowych włókien odcinkowych, w którym uznano, że przemysł unijny nie jest w stanie poczynić wysiłków niezbędnych do zaspokojenia popytu w Unii ⁽¹⁾.
- (128) Postępowania dotyczącego poliestrowych włókien odcinkowych oraz niniejszego postępowania nie można porównywać z dwóch względów. W postępowaniu dotyczącym poliestrowych włókien odcinkowych skarga została wycofana, co nie miało miejsca w niniejszym postępowaniu. W konsekwencji wynik badania interesu Unii był odmienny. Zgodnie z art. 9 ust. 1 w przypadku wycofania wniosku/skargi postępowanie może zostać zakończone, chyba że byłoby to sprzeczne z interesem Unii. W niniejszym postępowaniu zastosowanie ma art. 21 ust. 1, zgodnie z którym środków (...) można nie stosować w przypadku, gdy organy unijne mogą jednoznacznie uznać w oparciu o przedstawione informacje, że zastosowanie takich środków nie leży w interesie Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 19.6.2007, s. 32, motyw 20.

- (129) Kolejna różnica w porównaniu z postępowaniem dotyczącym poliestrowych włókien odcinkowych polega na tym, że w postępowaniu tym stwierdzono, że producenci unijni przestawiają swoją produkcję z produktu objętego postępowaniem ⁽¹⁾ na inne produkty (nieobjęte postępowaniem). W niniejszym postępowaniu występuje sytuacja odwrotna, unijni producenci starają się nadrobić zaległości, produkując coraz więcej rodzajów produktu charakteryzujących się wysoką przenikalnością.
- (130) Komisja nie ma możliwości przewidzenia, czy producenci unijni zapewnią jakość i osiągną moce produkcyjne umożliwiające zaspokojenie potrzeb użytkowników z UE w najbliższej przyszłości, w szczególności w zakresie dostępności niektórych rodzajów elektrotechnicznych blach teksturowanych o wysokiej przenikalności. Celem dochodzenia antydumpingowego nie jest jednak wspieranie polityki przemysłowej. Dochodzenie takie służy wyłącznie przywróceniu warunków uczciwej konkurencji między Unią a producentami eksportującymi.
- (131) Weryfikacja wykazała jednak, że producenci unijni dokonywali inwestycji w produkcję rodzajów produktu objętego postępowaniem charakteryzujących się wysoką przenikalnością, mimo iż stanowiło to dla nich wyzwanie ze względu na trudną sytuację gospodarczą tych producentów w całym okresie badanym. Jeden z producentów dostarczył dowodów dotyczących uruchomienia w sierpniu 2015 r. nowej linii produkcyjnej elektrotechnicznych blach teksturowanych najwyższej jakości.
- (132) W związku z powyższym stwierdza się, że dostępność w Unii rodzajów o wysokiej przenikalności była ograniczona w OD oraz że sytuacja uległa pogorszeniu po OD, głównie ze względu na wzrost popytu w wyniku wejścia w życie etapu I rozporządzenia w sprawie ekoprojektu.

4.3. Wzrost cen

- (133) Jeden z producentów eksportujących twierdził, że ceny produktu objętego postępowaniem wzrosły w okresie po OD o 50–70 % w stosunku do średniej ceny sprzedaży produktu objętego postępowaniem w okresie badanym. Inny producent eksportujący twierdził, w oparciu o indeksy publiczne, że w okresie od marca 2014 r. do marca 2015 r. ceny wzrosły o około 30 %. Podobne uwagi zgłosiło wielu użytkowników. Jeden z użytkowników twierdził na przykład, że z porównania cen w drugiej połowie 2014 r. i pierwszej połowie 2015 r. do cen w badanym okresie wynika, iż ceny wzrosły o około 8–25 %. Zdaniem innego użytkownika w kwietniu 2015 r. ceny rodzajów produktu objętego postępowaniem charakteryzujących się wysoką przenikalnością wzrosły o ponad 45 %, a ceny rodzajów zwykłych o ponad 25 % w porównaniu do cen z czerwca 2014 r. Użytkownik ten stwierdził również, że taki wzrost cen jest trwałą tendencją, która będzie panować w perspektywie krótko-, średnio- i długoterminowej. Wielu użytkowników zgłosiło również uwagę, że wszystkie te podwyżki cen mogą doprowadzić ostatecznie do zamknięcia zakładów, spadku zatrudnienia w Unii i przeniesienia niektórych rodzajów działalności poza terytorium Unii.
- (134) Z drugiej strony jedna z zainteresowanych stron wprawdzie potwierdziła, że po okresie objętym dochodzeniem nastąpił wzrost cen, ale dodała, że podwyżki po okresie objętym dochodzeniem nie przekroczyły poziomu cen z lat 2010 i 2011.
- (135) Dochodzenie wykazało, że w okresie po OD faktycznie nastąpił wzrost cen. Po pierwsze, na podstawie danych otrzymanych od producentów unijnych ustalono, że cena produktu podobnego wzrosła średnio o 3 % w okresie od lipca do grudnia 2014 r., a o 14 % w okresie od stycznia do maja 2015 r., w porównaniu do średnich cen faktycznych w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto z informacji uzyskanych od współpracujących użytkowników wynika, że po badanym okresie, do maja 2015 r., odnotowano podwyżki cen produktu objętego postępowaniem o ok. 30 %, a nawet większe w przypadku niektórych rodzajów produktu.
- (136) Ustalono, że wzrost cen rozpoczął się w drugiej połowie 2014 r. i trwał również w pierwszej połowie 2015 r. Wzrost ten odnotowano zarówno w cenach rodzajów o wysokiej przenikalności, jak i w cenach rodzajów zwykłych produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego. Na podstawie kontroli wyrywkowej niektórych umów zawartych między użytkownikami i producentami w drugiej połowie 2015 r. można się również spodziewać, że ceny tych zamówień będą prawdopodobnie o 22 %–53,5 % wyższe niż ceny w okresie objętym dochodzeniem.
- (137) W związku z tym stwierdza się, że odnotowano wzrost cen w okresie po OD (do maja 2015 r.), zarówno w przypadku rodzajów o wysokiej przenikalności, jak i rodzajów zwykłych produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 133 powyżej, oczekuje się, że ceny będą nadal wzrastać w drugiej połowie 2015 r.

4.4. Konkurencyjność użytkowników unijnych

- (138) Jak wskazano w motywie 228 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, według danych i poziomów cen w OD koszt elektrotechnicznych blach teksturowanych jako składnika procesu produkcji stanowi około 6–13 % łącznych kosztów produkcji transformatora. Jeden z producentów eksportujących i kilku użytkowników zakwestionowało wysokość tego odsetka, twierdząc, że jest on znacząco zaniżony, nawet w odniesieniu do OD, w

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 19.6.2007, s. 31, motywy 15.

którym ceny elektrotechnicznych blach teksturowanych były dużo niższe niż w okresie po OD. Ponadto wszyscy użytkownicy twierdzili, że ceny zaczęły znacząco wzrastać po zakończeniu okresu objętego dochodzeniem. Odsetek wynoszący 6–13 % został wyliczony na podstawie danych dostarczonych przez współpracujących użytkowników, które następnie zostały zweryfikowane i w związku z tym należyce podane w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Komisja uznaje jednak, że mimo zależności dokładnego odsetka kosztów elektrotechnicznych blach teksturowanych od rodzaju transformatora, wzrost ceny elektrotechnicznych blach teksturowanych w okresie po OD prowadzi logicznie do wzrostu kosztów wytworzenia transformatora, co będzie miało wpływ na konkurencyjność unijnych producentów transformatorów. Producenci transformatorów spoza Unii również jednak odczuwają negatywny wpływ na ich konkurencyjność w związku z tą samą tendencją podnoszenia cen począwszy od drugiej połowy 2014 r. na takich rynkach, jak ChRL, Indie i Ameryka Północna, podobnie jak ma to miejsce na rynku unijnym.

4.5. Wnioski dotyczące interesu użytkowników

- (139) Komisja zgadza się z twierdzeniem, że wprowadzenie środków doprowadziłoby do dalszego wzrostu cen elektrotechnicznych blach teksturowanych, czego koszty ponieśliby użytkownicy. Stwierdza ona także, że konkurencyjność przemysłu wykorzystującego produkt objęty postępowaniem zostałaby jeszcze bardziej osłabiona, jeżeli środki zostałyby wprowadzone w formie cła *ad valorem*, zważywszy znaczący wzrost cen, jaki nastąpił po okresie objętym dochodzeniem.

4.6. Pozostałe czynniki

- (140) Jak wskazano w motywie 233 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, od dnia 1 lipca 2015 r. zaczął obowiązywać etap 1 rozporządzenia w sprawie ekoprojektu obejmujący nowe wymogi dotyczące ekoprojektu w odniesieniu do transformatorów elektroenergetycznych małej, średniej i dużej mocy, służące zwiększeniu ich efektywności energetycznej.
- (141) Po ujawnieniu ustaleń tymczasowych kilku użytkowników przedstawiło poniższe uwagi. Po pierwsze, w następstwie wdrożenia etapu 1 wzrasta w Unii popyt na rodzaje elektrotechnicznych blach teksturowanych o wysokiej przenikalności, zwłaszcza na rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,90 W/kg. Po drugie, tendencja polegająca na nabywaniu rodzajów o wysokiej przenikalności i jak najmniejszych stratach magnetycznych jest najprawdopodobniej nieodwracalna, ponieważ etap 2 (wprowadzający jeszcze bardziej rygorystyczne wymogi od 2021 r.) będzie w jeszcze większym stopniu stymulować popyt na rodzaje o wysokiej przenikalności. Po trzecie, pozostałe kraje na świecie (takie jak ChRL, Indie itd.) również przyjmują podobne wymogi dotyczące efektywności energetycznej, co prowadzi do zwiększenia globalnego popytu na rodzaje elektrotechnicznych blach teksturowanych o wysokiej przenikalności. Po czwarte, nawet jeżeli wymogi w ramach etapu 1 można rzeczywiście do pewnego stopnia spełnić przy zastosowaniu zwykłych rodzajów elektrotechnicznych blach teksturowanych, to wiązałoby się to z dodatkowymi kosztami, jakie musieliby ponieść użytkownicy, ponieważ konieczne jest opracowanie innego transformatora o większych gabarytach, co wymaga znacznie większego wysiłku inżynierskiego oraz większych nakładów pracy i materiałów. W przypadku niektórych transformatorów specyfikacja produktu w ogóle uniemożliwiłaby zastosowanie zwykłych rodzajów elektrotechnicznych blach teksturowanych.
- (142) Komisja uznała, że ten wzrost popytu, nie tylko w Unii, ale również na całym świecie, najprawdopodobniej będzie miał również negatywny wpływ na dostępność rodzajów o wysokiej przenikalności, w szczególności rodzajów o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,90 W/kg, co doprowadzi najprawdopodobniej do dalszego wzrostu cen. W interesie publicznym Unii Europejskiej leży zatem zapewnienie wystarczającej podaży rodzajów o wysokiej przenikalności na potrzeby produkcji i wprowadzania do obrotu transformatorów w Unii, niezależnie od ich źródła, co odzwierciedlono w prawnie wiążących normach dotyczących produktu.
- (143) W związku z tym stwierdza się, że środki mogłyby doprowadzić do dalszego znacznego wzrostu cen importowych ponad poziom, który odnotowano w okresie po OD.

5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (144) Ustalono, że wprowadzenie środków ostatecznych umożliwiłoby producentom unijnym ponowne osiągnięcie zysków na stabilnym poziomie. Jeżeli nie zostałyby wprowadzone żadne środki, nie można byłoby przewidzieć, czy przemysł unijny będzie w stanie dokonywać koniecznych inwestycji w celu dalszego rozwoju rodzajów produktów podobnych o wysokiej przenikalności, których domagają się użytkownicy i które są istotnie potrzebne do osiągnięcia zgodności transformatorów z wymogami dotyczącymi ekoprojektu.
- (145) W odniesieniu do interesu użytkowników wprowadzenie środków na proponowanym poziomie mogłoby wywrzeć negatywny wpływ na ceny transformatorów i na zatrudnienie w przemyśle wykorzystującym produkt objęty postępowaniem, ale wpływu tego nie można w warunkach rynkowych, jak zaobserwowano w okresie badanym, uznać za nieproporcjonalny.

- (146) Uwzględniając wyniki oceny poszczególnych interesów ogółem, należy zatem uznać, że nie istnieją istotne powody przemawiające przeciwko nałożeniu ostatecznych ceł antydumpingowych na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzący z pięciu państw, których dotyczy postępowanie.
- (147) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych kilka zainteresowanych stron zaznaczyło, że Komisja podkreśliła między innymi stały i znaczący wzrost cen wszystkich rodzajów produktu w okresie po OD oraz że zyski producentów unijnych powróciły do poziomu 1,1 % w okresie od stycznia do maja 2015 r. W związku z tym zdaniem tych stron nałożenie ceł nie leży w interesie Unii. Inny użytkownik twierdził, że z powodu podwyżki cen duża część unijnej produkcji transformatorów przynosi obecnie straty, w szczególności w przypadku MŚP, podczas gdy przemysł produkcji elektrotechnicznych blach teksturowanych osiąga zadowalające zyski.
- (148) Kwestię poziomu zysków producentów unijnych omówiono w motywie 116. Jak wskazano szczegółowo w motywach 149 i 169 poniżej, znaczący wzrost cen był między innymi przyczyną dokonania przez Komisję zmiany formy środków, w celu zachowania równowagi między interesami wszystkich stron. Ponadto, jak już wspomniano powyżej, Komisja przypomina, że szkoda jest oceniana na podstawie zweryfikowanych danych za OD, natomiast dane z okresu po OD wykorzystano wyłącznie w ramach analizy interesu Unii.
- (149) W świetle zmian, które nastąpiły w okresie po OD, i w celu ograniczenia ewentualnych poważnych skutków dla użytkowników, którzy są w wysokim stopniu zależni od zaopatrzenia w produkt objęty postępowaniem, w szczególności w rodzaju najwyższej jakości, o wysokiej przenikalności, Komisja uznała, że w interesie Unii leży zmiana formy środków, to jest zastosowanie zmiennych stawek celnych zamiast stawki *ad valorem*. Jeżeli cło w formie cła *ad valorem* zostałoby nałożone w sytuacji wzrostu cen, jaki nastąpił w okresie po OD, użytkownicy zostaliby pokrzywdzeni w nieproporcjonalnym stopniu, co miałoby negatywny wpływ na ich konkurencyjność wobec konkurentów spoza UE w obliczu rosnącego popytu i niedoborów podaży na rynku, w szczególności w przypadku rodzajów o wysokiej przenikalności. Ponadto w obliczu rosnącego popytu w szczególności na rodzaju produktu o wysokiej przenikalności osiągnięcie celu określonego w rozporządzeniu w sprawie ekoprojektu, polegającego na zapewnieniu wystarczających dostaw takich rodzajów produktu, zostałaby zagrożona wskutek wprowadzenia środków w formie cła *ad valorem*.

G. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę (margines szkody)

- (150) W następstwie ujawnienia ustaleń tymczasowych i ostatecznych przedstawiciele przemysłu unijnego zakwestionowali wartość docelowego zysku zastosowaną w celu określenia poziomu usuwającego szkodę, jak wskazano w motywie 245 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Wyrazili oni ponownie zdanie, że marża zysku przed opodatkowaniem wynosząca 14 % stanowiłaby uzasadniony oraz powiązany z rynkiem poziom zysku, oparty o marżę zysku netto przed opodatkowaniem osiągniętą przez producentów unijnych w 2010 r.
- (151) Jak wyjaśniono w motywie 243 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, marża zysku zastosowana w celu określenia poziomu usuwającego szkodę odpowiada marży zysku, której osiągnięcia przemysł unijny mógł zasadnie oczekiwać w normalnych warunkach konkurencji, w przypadku braku przywozu po cenach dumpingowych. Była to wartość procentowa stosowana podczas poprzedniego dochodzenia, kiedy sprzedaż prowadzona przez przemysł unijny przynosiła zyski. Jak wspomniano w motywie 242 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, średni zysk osiągnięty w 2010 r. uznano za szczególnie wysoki, biorąc pod uwagę straty ponoszone od 2011 r. i rosnące, nawet w 2010 r., ceny elektrotechnicznych blach teksturowanych na rynku światowym. Uznano zatem za uzasadnione ustalenie docelowej marży zysku na poziomie 5 %.
- (152) Japoński producent eksportujący wystąpił z wnioskiem o zorganizowanie przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu, podczas którego mógłby przedstawić swoje stanowisko. Strona ta zakwestionowała stosowanie przez Komisję art. 2 ust. 9 przy obliczaniu szkody, stwierdzając, że art. 2 ust. 9 znajduje się w części rozporządzenia podstawowego zawierającej przepisy antydumpingowe i nie mógł być przez analogię zastosowany do obliczania wielkości szkody. Ta sama zainteresowana strona twierdziła również, że koszty przetwarzania, wynikające z cięcia pełnych kregów na odcinki przez stronę powiązaną na rynku unijnym, nie powinny być zostać odjęte, oraz że zastosowane wartości kosztów ponoszonych po przywozie były zaniżone. Uwagi te zgłoszono ponownie po ujawnieniu ustaleń ostatecznych. Koreański producent eksportujący złożył podobny wniosek, twierdząc, że cena w swobodnym obrocie powinna być oparta na cenach faktycznie stosowanych przez jej powiązanych importerów w Unii wobec pierwszych niezależnych klientów w Unii.

- (153) Celem obliczania marginesu szkody jest ustalenie, czy nałożenie na cenę eksportową stosowaną w przywozie po cenach dumpingowych niższej stawki celnej niż ustalona w oparciu o margines dumpingu byłoby wystarczające do usunięcia szkody powodowanej przez ten przywóz po cenach dumpingowych. Ocena ta powinna opierać się na poziomie ceny eksportowej na granicy Unii, który uważa się za poziom porównywalny z ceną *ex-works* przemysłu unijnego. W przypadku sprzedaży eksportowej za pośrednictwem powiązanych importerów, analogicznie do podejścia przyjętego przy obliczaniu marginesu dumpingu, cenę eksportową konstruuje się na podstawie ceny odsprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi, należycie dostosowanej zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ cena eksportowa jest niezbędnym elementem w obliczaniu marginesu szkody, a wspomniany artykuł jest jedynym artykułem rozporządzenia podstawowego, który zawiera wskazówki dotyczące konstruowania ceny eksportowej, stosowanie tego artykułu w drodze analogii jest uzasadnione. Art. 2 ust. 9 stanowi również podstawę odliczenia kosztów przetworzenia, jako dostosowania w odniesieniu do wszystkich kosztów poniesionych między przywozem i odsprzedażą. Komisja uznała zatem, że przyjęto właściwe podejście, i odrzuciła powyższe argumenty.
- (154) Inny japoński producent eksportujący twierdził, że informacje w ujawnionych ustaleniach tymczasowych nie umożliwiają odniesienia się do prawidłowości i zasadności ustaleń Komisji dotyczących szkody. W związku z tym w dniu 27 maja 2015 r. japoński producent eksportujący zwrócił się o przedstawienie wyjaśnień i ujawnianie pewnych pominiętych informacji. Stwierdził on również, że pismo Komisji z dnia 4 czerwca 2015 r. nie zawierało należytych odpowiedzi na jego pytania, ani informacji, które umożliwiłyby jego przedsiębiorstwu odniesienie się do prawidłowości i zasadności ustaleń dotyczących szkody. Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych producent ten ponownie przedłożył swoje argumenty, dodając, że rzecznik praw stron zalecił ujawnienie dalszych informacji. Po drugie, przedsiębiorstwo to twierdziło, że w odniesieniu do niektórych eksportowanych przez nie produktów w formie pełnych, niepoddanych przycinaniu kręgów, w których przypadku ceny eksportowe stanowiły wartość pełnego kręgu z przyciętymi brzegami, przy dostosowywaniu cen eksportowych ze względu na różnice w cechach fizycznych w celu obliczenia marginesu szkody nie uwzględniono w pełni wartości rynkowej kręgów przyciętych (w porównaniu z kręgami niepoddanymi przycinaniu) i w związku z tym dostosowanie to jest niezgodne z obowiązującymi przepisami i odnośnym orzecznictwem. Koreański producent eksportujący również twierdził, że jej prawo do obrony zostało naruszone, ponieważ nie przedstawiono wystarczających wyjaśnień dotyczących porównania różnych rodzajów produktu w ustaleniach tymczasowych.
- (155) W odniesieniu do wniosku o ujawnienie dalszych informacji Komisja uznała, że nie mogła ona się do niego przychylić, ponieważ jest zobowiązana do ochrony poufności innych zainteresowanych stron, w tym przypadku producentów unijnych. Zważywszy, że nie istnieją żadne inne sposoby ochrony poufności, a jednocześnie dążąc do zapewnienia stronom dostępu do istotnych informacji, Komisja zastosowała w ujawnionych ustaleniach tymczasowych zakresy i uznaje to rozwiązanie za właściwe. Ujawnione ustalenia zawierały wszelkie niezbędne informacje, a ich treść była wynikiem zachowania równowagi między, z jednej strony, prawem do otrzymania istotnych informacji a, z drugiej strony, ochroną poufności.
- (156) Odnosnie do konkretnych uwag japońskiego producenta eksportującego, zgłoszonych w następstwie ujawnienia ustaleń ostatecznych, w protokole z przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu odniesiono się raczej do rozbieżności między stanowiskiem japońskiego producenta eksportującego a stanowiskiem służb Komisji, co doprowadziło do zalecenia przez rzecznika kontynuowania rozmów. Rzecznik praw stron w postępowaniach w sprawie handlu zaproponował również weryfikację obliczeń Komisji jako alternatywę dla ujawnienia danych poufnych. Kolejne spotkanie z japońskim producentem eksportującym odbyło się w dniu 30 lipca 2015 r. w celu przedstawienia wyjaśnień i dodatkowych informacji. Ponadto w ujawnionych ustaleniach ostatecznych dostarczono temu japońskiemu producentowi dodatkowych informacji (takich jak cena docelowa pewnego rodzaju produktu, całkowita wartość i wielkość sprzedaży unijnej). Rzecznik praw stron zweryfikował również obliczenia dotyczące szkody i nie stwierdził w nich nieprawidłowości ani błędów. Informacja ta została przekazana japońskiemu producentowi eksportującemu przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (157) W odniesieniu do dostosowania ze względu na obróbkę w postaci przycinania, możliwe było dokonanie uzasadnionego dostosowania w oparciu o dostosowanie masy (masa pełnych kręgów niepoddanych przycinaniu w stosunku do masy kręgów o przyciętych brzegach). W następstwie wprowadzenia tymczasowych środków antydumpingowych poziom tego dostosowania został jednak skorygowany, ponieważ wielkości procentowe zastosowane na etapie tymczasowym w celu dostosowania masy okazały się nie w pełni dokładne. Odsetek wyrażający straty, zastosowany przy dokonywaniu tego dostosowania, oparto na dowodach zebranych podczas dochodzenia na miejscu u japońskiego producenta eksportującego. Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych japoński producent eksportujący ponownie zgłosił powyższe uwagi.
- (158) Komisja uznała, że skorygowane dostosowanie prawidłowo odzwierciedla różnicę w wartości rynkowej między kręgami poddanymi przycinaniu a kręgami nieprzycinanymi. Obliczeń przedstawionych przez japońskiego producenta eksportującego nie uznano za dokładne, ponieważ przy obliczaniu różnicy między średnimi cenami przyciętych i nieprzyciętych kręgów nie wzięto pod uwagę masy netto produktów poddanych przycinaniu.

- (159) Producent ten twierdził również, że ustalenia tymczasowe zawierały kilka błędów. Istotnie, w ustaleniach tymczasowych znaleziono drobne błędy w obliczeniach, które zostały poprawione. W wyniku tych poprawek i korekty wyjaśnionej w motywie powyżej, margines szkody dla tego przedsiębiorstwa japońskiego został zmieniony i ustalony na 39,0 %. Jak wspomniano powyżej, obliczenia te zostały poddane weryfikacji przez rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.
- (160) Rosyjski producent eksportujący argumentował, że wartości kosztów produkcji w przemyśle unijnym zastosowane do obliczenia zaniżenia cen zostały dla niektórych rodzajów produktu określone na nierealistycznie wysokim poziomie w porównaniu do kosztów niemal identycznych rodzajów produktu. Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych argument ten podtrzymano, zarzucając Komisji nieprawidłowości w obliczeniach podjęcia cenowego i zaniżenia cen oraz wskazując na znaczne różnice kosztów produkcji dwóch podobnych rodzajów produktu objętego postępowaniem.
- (161) Komisja ustaliła jednak, że dane dotyczące kosztów produkcji w przemyśle unijnym były dokładne. W szczególności koszty produkcji dwóch podobnych rodzajów produktu, do których odnosił się rosyjski producent eksportujący, zostały przeanalizowane i porównane z kosztami produkcji innych rodzajów. Wszelkie różnice w wysokości kosztów produkcji określonych rodzajów produktu w porównaniu do kosztów produkcji rodzajów prawie identycznych można było wytłumaczyć zróżnicowaniem kosztów w grupie unijnych producentów wytwarzających te rodzaje produktu.
- (162) Rosyjski producent eksportujący twierdził ponadto, że istnieje dysproporcja między obliczeniami dumpingu a obliczeniami szkody pod względem ujęcia gatunków gorszej jakości. Wskazał on, że, jak podano w motywie 147 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, rosyjski produkt objęty postępowaniem sklasyfikowany jako produkt „drugiej i trzeciej kategorii” nie został porównany z produktami przemysłu unijnego sklasyfikowanymi jako produkty „pierwszej i drugiej kategorii”.
- (163) Komisja uznała, że fakt, iż do celów obiektywnego porównania rodzajów produktu gatunki gorszej jakości nie były porównywane z produktami przemysłu unijnego, nie wpłynął negatywnie ani na poprawność obliczeń dumpingu, ani na poprawność obliczeń szkody. W obliczeniach szkody ograniczono się nawet do porównywania jedynie podobnych rodzajów produktu, aby zapewnić obiektywność takiego porównania. Twierdzenia te zostały zatem odrzucone.
- (164) Chińscy producenci eksportujący twierdzili, że obliczenia zaniżenia cen zawarte w ujawnionych ustaleniach tymczasowych były błędne, w szczególności ze względu na fakt, że zdaniem tych producentów obliczenia te były oparte na średnich cenach unijnych, które podano w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.
- (165) Argument ten odrzucono. Chiński producent eksportujący wytwarzał i sprzedawał w Unii jedynie część rodzajów produktu, które zostały następnie do celów obliczenia zaniżenia cen porównane z takimi samymi rodzajami produktu wytwarzanymi i sprzedawanymi przez producentów unijnych. W obliczeniach tych nie stosowano żadnych średnich cen unijnych.
- (166) Wobec braku innych uwag dotyczących poziomu usuwającego szkodę i niezależnie od zmiany marginesu szkody z 34,2 % na 39 % w odniesieniu do producentów japońskich, jak wskazano w motywie 159, potwierdza się wnioski zawarte w motywach 241–246 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines szkody
Chińska Republika Ludowa	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd, Szanghaj	32,9 %
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Wuhan	36,6 %
Japonia	JFE Steel Corporation, Tokio	39,0 %
	Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation, Tokio	35,9 %

Państwo	Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines szkody
Republika Korei	POSCO, Seul	37,2 %
Federacja Rosyjska	OJSC Novolipetsk Steel, Lipieck; VIZ Steel, Jekaterynburg	21,6 %
Stany Zjednoczone Ameryki	AK Steel Corporation, Ohio	22,0 %

2. Środki ostateczne

- (167) W świetle ostatecznych wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii należy wprowadzić środki antydumpingowe, aby zapobiec ponoszeniu przez przemysł unijny dalszej szkody w wyniku przywozu towarów po cenach dumpingowych.
- (168) Środki antydumpingowe mogą mieć różne formy. Komisja ma dużą swobodę w wyborze formy środka, jednak nadrzędnym celem jest usunięcie skutków dumpingu wyrządzającego szkodę. Wysokość cła *ad valorem*, zawierająca się zgodnie z zasadą niższego cła w zakresie 21,5 %–39 %, ustalono następująco:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Cło antydumpingowe <i>ad valorem</i>
ChRL	Baoshan Iron & Steel Co., Ltd, Szanghaj	21,5 %	32,9 %	21,5 %
	Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Wuhan	54,9 %	36,6 %	36,6 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa		36,6 %	36,6 %
Japonia	JFE Steel Corporation, Tokio	47,1 %	39,0 %	39,0 %
	Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation, Tokio	52,2 %	35,9 %	35,9 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa		39,0 %	39,0 %
Korea	POSCO, Seul	22,5 %	37,2 %	22,5 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa		37,2 %	22,5 %
Rosja	OJSC Novolipetsk Steel, Lipieck; VIZ Steel, Jekaterynburg	29,0 %	21,6 %	21,6 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa		21,6 %	21,6 %
USA	AK Steel Corporation, Ohio	60,1 %	22,0 %	22,0 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa		22,0 %	22,0 %

- (169) Jak wskazano powyżej w motywie 149, należy dokonać zmiany formy środków. Ze względu na szczególne okoliczności niniejszego postępowania Komisja uznała, że zmienne cło ustalane na podstawie minimalnej ceny importowej („MCI”) jest najstosowniejszą formą środków w tym przypadku. Z jednej strony wprowadzenie MCI umożliwiłoby poprawę sytuacji producentów unijnych pogorszonej wskutek dumpingu wyrządzającego szkodę. Stanowiłoby to też sieć bezpieczeństwa, dzięki której producenci ci mogliby znów osiągać trwałe zyski, i zachęciłoby ich do dokonywania niezbędnych inwestycji w celu produkowania proporcjonalnie większej ilości rodzajów produktu podobnego o wysokiej przenikalności. Z drugiej strony MCI powinny również zapobiec niekorzystnym skutkom nieuzasadnionych podwyżek cen po okresie objętym dochodzeniem, które mogłyby mieć znaczny negatywny wpływ na działalność gospodarczą użytkowników. Wprowadzenie MCI stanowiłoby również odpowiedź na obawy użytkowników dotyczące niedoboru produktu objętego postępowaniem, w szczególności rodzajów o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,90 W/kg, które są pilnie potrzebne do osiągnięcia celów w zakresie efektywności określonych w ramach etapu 1 rozporządzenia w sprawie ekoprojektu. W ujęciu ogólnym środek ten zapobiegłby poważnym zakłóceniom w dostawach na rynek unijny.
- (170) W przypadku gdy przywóz dokonywany jest po cenie CIF na granicy Unii równej lub wyższej od ustalonej MCI, cło nie byłoby należne. Jeżeli przywóz dokonywany jest po cenach niższych niż MCI, ostateczne cło powinno być równe różnicy między mającą zastosowanie MCI a ceną netto na granicy Unii przed ocleniem. W żadnym przypadku wysokość cła nie powinna być wyższa niż stawki celne *ad valorem* określone w motywie 168 i w art. 1 niniejszego rozporządzenia.
- (171) Z tego względu, jeżeli przywóz dokonywany jest po cenie niższej od MCI, pobierane byłoby cło w wysokości różnicy pomiędzy mającą zastosowanie MCI a ceną netto na granicy Unii przed ocleniem lub w wysokości stawki cła *ad valorem* określonej w ostatniej kolumnie tabeli w motywie 168, w zależności od tego, która z tych wartości jest mniejsza.
- (172) Jak wskazano szczegółowo w motywie 19 powyżej, przedmiotem dochodzenia był produkt objęty postępowaniem, określony w motywie 9, przeprowadzono więc jedną kompleksową analizę szkody, jedną analizę związku przyczynowego i jedną analizę interesu Unii. Jednocześnie przy podejmowaniu decyzji dotyczącej formy środków Komisja uwzględniła różnice w jakości w podany poniżej sposób. Do celów skutecznego stosowania MCI oraz w oparciu o informacje zgromadzone w czasie dochodzenia Komisja postanowiła ustalić trzy różne kategorie produktu objętego postępowaniem, wyodrębnione na podstawie wysokości maksymalnych strat magnetycznych. Dla każdej z tych trzech kategorii obliczono osobną MCI. Wyodrębniono następujące trzy kategorie:
- rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,90 W/kg;
  - rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych większych niż 0,90 W/kg, ale nie większych niż 1,05 W/kg;
  - rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych większych niż 1,05 W/kg.
- (173) Rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,90 W/kg należą do sekcji najwyższej jakości rodzajów produktu objętego postępowaniem charakteryzujących się wysoką przenikalnością. Rodzaje o stratach magnetycznych większych niż 0,90 W/kg, ale nie większych niż 1,05 W/kg, nie stanowią rodzajów najwyższej jakości, lecz również należą do grupy rodzajów produktu objętego postępowaniem charakteryzujących się wysoką przenikalnością, które są produkowane głównie jako rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 1,05 W/kg. Do grupy tej należą również niektóre zwykle rodzaje produktu objętego postępowaniem o wyższej jakości. Rodzaje o maksymalnych stratach magnetycznych większych niż 1,05 W/kg to głównie zwykle rodzaje produktu objętego postępowaniem. Straty magnetyczne należy mierzyć w watach na kilogram przy częstotliwości 50 Hz i przy indukcji magnetycznej wynoszącej 1,7 tesli.
- (174) W celu zastosowania powyższej zasady należało ustalić cenę niewyrządzającą szkody lub MCI niewyrządzającą szkody. Na potrzeby obliczenia ceny niewyrządzającej szkody uwzględniono zarówno ustalone marginesy dumpingu, jak i kwoty cła konieczne do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł unijny, jak określono w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych.
- (175) MCI są równe średniej ważonej:
- w przypadku, gdy kwoty cła ustalono w oparciu o poziom usuwający szkodę: kosztów produkcji poniesionych w okresie objętym dochodzeniem przez producentów unijnych i zysku (5 %) w odniesieniu do producentów eksportujących z USA, Japonii, Rosji i jednego producenta eksportującego z Chin; oraz
  - w przypadku, gdy kwoty cła ustalono w oparciu o margines dumpingu: wartości normalnej, obejmującej transport (w celu uzyskania ceny CIF na granicy Unii) w odniesieniu do producenta eksportującego z Korei i jednego producenta eksportującego z Chin.

(176) Na podstawie tej metodyki MCI ustalono na następujących poziomach:

Państwa, których dotyczy postępowanie	Asortyment produktu	Minimalna cena importowa (w EUR/t masy netto produktu)
Chińska Republika Ludowa, Japonia, Stany Zjednoczone Ameryki, Federacja Rosyjska, Republika Korei	Produkty o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,9 W/kg	EUR 2 043
	Produkty o maksymalnych stratach magnetycznych większych niż 0,9 W/kg, ale nie większych niż 1,05 W/kg	EUR 1 873
	Produkty o maksymalnych stratach magnetycznych większych niż 1,05 W/kg	EUR 1 536

(177) Po ujawnieniu ustaleń ostatecznych zainteresowane strony zgłosiły przedstawione poniżej uwagi.

(178) Po pierwsze, stowarzyszenie użytkowników twierdziło, że propozycja dotycząca MCI może doprowadzić do zakłóceń na rynku poprzez zerwanie powiązania poziomu cen w Unii z cenami na świecie. Zdaniem tego stowarzyszenia Komisja zablokowała ceny wszystkich rodzajów elektrotechnicznych blach teksturowanych na poziomie znacznie wyższym od średnich poziomów cen obliczonych przez Komisję w odniesieniu do OD, powiększonych o poziomy cła ustalone w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. W opinii tego stowarzyszenia nie ma żadnej uzasadnionej potrzeby wprowadzania takich środków. Stowarzyszenie to twierdziło również, że MCI ustalono na zbyt wysokim poziomie, należy je zatem dostosować obniżając je co roku o 5 %.

(179) Po drugie, koreański producent eksportujący z zadowoleniem przyjął propozycję dotyczącą MCI, uznając to rozwiązanie za odpowiednie od stawek celnych *ad valorem*. Producent ten twierdził jednak, że Komisja powinna zrewidować swoją metodykę i określić dla każdego producenta eksportującego MCI, które nie przekraczają poziomu koniecznego do wyeliminowania dumpingu wyrządzającego szkodę ze strony (koreańskiego) producenta eksportującego.

(180) Po trzecie, inny użytkownik twierdził, że proponowane MCI są zbyt wysokie, a w każdym razie wyższe niż ceny importowe w OD powiększone o stawki celne *ad valorem* określone w ustaleniach ostatecznych, przynajmniej w przypadku dwóch państw, których dotyczy postępowanie (Korei i Rosji). Ponadto użytkownik ten twierdził, że Komisja nie powinna przyjmować wszystkich kosztów produkcji jako podstawy obliczenia poziomu niepowodującego szkody, lecz raczej uwzględnić wszelkie koszty, które poniósłby efektywny i konkurencyjny producent elektrotechnicznych blach teksturowanych.

(181) Po czwarte, inny użytkownik stwierdził, że z zadowoleniem przyjmuje wybór minimalnych cen importowych zamiast cła *ad valorem*. Zwrócił się on jednak do Komisji z wnioskiem o rozważenie ustanowienia jednego lub dwóch poziomów MCI. W przypadku dwóch poziomów ich racjonalne rozgraniczenie powinno opierać się na przybliżonym rozróżnieniu na zwykłe rodzaje elektrotechnicznych blach teksturowanych oraz rodzaje o wysokiej przenikalności.

(182) Po piąte, przemysł unijny wyraził poparcie dla systemu MCI opartego na trzech kategoriach produktów. Przedstawiciele tego przemysłu zakwestionowali jednak metodykę stosowaną do obliczania tych MCI, ponieważ w wyniku zastosowania przez Komisję metody średniej ważonej proponowane MCI są niższe niż poziom w pełni usuwający szkodę, a więc ustalono je na zbyt niskim poziomie. Stwierdzili oni również, że proponowane obecnie MCI są znacznie niższe niż obecne ceny rynkowe w UE i państwach trzecich. W związku z tym Komisja powinna zrewidować swoje obliczenia MCI i oprzeć je w odniesieniu do wszystkich producentów eksportujących wyłącznie na poziomach usuwających szkodę, dodając rozsądny zysk (dla każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem mieszczącego się w zakresie produktu). Ponadto przedstawiciele przemysłu unijnego ponownie zgłosili uwagę, że Komisja powinna stosować zysk docelowy w wysokości 14 %, to jest zysk, jaki osiągnięto w 2010 r.

(183) Po szóste, amerykański producent eksportujący wyraził poważne wątpliwości co do użyteczności i adekwatności propozycji Komisji dotyczącej MCI, w świetle faktu, że ceny rynkowe przedmiotowego produktu są obecnie dużo wyższe niż MCI.

- (184) Po siódme, kolejny użytkownik stwierdził, że zasadniczo popiera wprowadzenie minimalnej ceny importowej („MCI”) w odniesieniu do całego asortymentu produktu, jako rozwiązanie kompromisowe umożliwiające pogodzenie sprzecznych interesów sektora produkcji elektrotechnicznych blach teksturowanych i sektora produkcji transformatorów. Użytkownik ten stwierdził jednak, że MCI są zbyt wysokie (w szczególności w odniesieniu do drugiej i trzeciej kategorii, jeśli porówna się je z cenami sprzedaży w OD, do których dodano cło *ad valorem*) i stwarzają konkretne zagrożenie dla unijnego sektora produkcji transformatorów w postaci konieczności opłacania przez ten sektor cła do momentu, w którym przemysł unijny będzie w stanie zaspokoić jego zapotrzebowanie.
- (185) Po ósme, rosyjski producent eksportujący z zadowoleniem przyjął propozycję Komisji dotyczącą nałożenia zmiennego cła antydumpingowego w formie minimalnej ceny importowej zamiast cła *ad valorem*. Producent ten zgłosił jednak zastrzeżenie, że proponowana obecnie metodyka obliczania trzech różnych MCI (w oparciu jedynie o różne zakresy maksymalnych strat magnetycznych), bez rozróżniania między indywidualnymi producentami eksportującymi ani między poszczególnymi państwami pochodzenia, jest sprzeczna z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym producent ten stwierdził, że metodyka ta prowadzi do określenia kwoty cła antydumpingowego w niewłaściwej wysokości oraz do dyskryminacji przywozu z Rosji. W tej kwestii rosyjski producent eksportujący wnioskował także, by Komisja wprowadziła do celów obliczania minimalnej ceny importowej czwartą kategorię produktu, która powinna obejmować wyłącznie rodzaje produktu objętego postępowaniem charakteryzujące się niską lub bardzo niską jakością i właściwościami fizycznymi porównywalnymi z eksportowanymi rodzajami „drugiej” i „trzeciej kategorii”. Rosyjski producent eksportujący twierdził, że oparcie MCI wyłącznie na poziomach maksymalnych strat magnetycznych spowodowałoby znalezienie się rosyjskiego producenta, a wraz z nim Rosji jako jedyne źródła dostaw eksportowanych rodzajów „drugiej” i „trzeciej kategorii”, w zupełnie innej sytuacji niż pozostałe państwa eksportujące, których dotyczy postępowanie.
- (186) Komisja przeanalizowała szczegółowo wszystkie zgłoszone uwagi i w odpowiedzi na nie przedstawia poniżej dalsze wyjaśnienia dotyczące zastosowanej metodyki oraz wnioski, do jakich doszła.
- (187) Komisję zastosowała następującą metodykę w celu obliczenia trzech MCI: podobnie jak w każdym dochodzeniu antydumpingowym Komisja zgromadziła dane za OD, które zostały zweryfikowane w celu ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do każdego rodzaju produktu oraz ceny docelowej niewyrządzającej szkody dla przemysłu unijnego, również w odniesieniu do każdego rodzaju produktu. Ceny docelowe dla przemysłu unijnego określono poprzez zsumowanie kosztów produkcji i wysokości rozsądnego zysku. Na podstawie tych danych zastosowano metodykę przedstawioną w motywie 169 i w motywach następnym. Poziomy MCI zostały więc oparte bezpośrednio na zweryfikowanych danych z OD. Dodatkowo uwzględniono zasadę niższego cła. W przypadku określania cła *ad valorem* na podstawie marginesu dumpingu przy obliczaniu MCI zastosowano wartości normalne, do których dodano koszty transportu, aby uzyskać cenę CIF na granicy Unii. W przypadku określania cła *ad valorem* na podstawie poziomu usuwającego szkodę zastosowano cenę docelową niewyrządzającą szkodę dla przemysłu unijnego. MCI zostały następnie obliczone jako średnia ważona zastosowanych wartości normalnych oraz cen docelowych niewyrządzających szkody. Współczynnik ważenia został ustalony na podstawie stosunku wielkości przywozu do Unii dokonywanego przez przedsiębiorstwa, w odniesieniu do których cło *ad valorem* oparte jest na marginesach dumpingu, do wielkości przywozu dokonywanego przez przedsiębiorstwa, w odniesieniu do których cło *ad valorem* jest oparte na poziomie usuwającym szkodę. Każda MCI jest średnią ważoną cen (wartości normalnej i cen docelowych) poszczególnych rodzajów produktu w każdej z trzech kategorii produktu.
- (188) Określone w ten sposób trzy MCI dla trzech różnych kategorii produktu stosuje się do wszystkich producentów eksportujących oraz do wszystkich państw, których dotyczy postępowanie, jeżeli cena CIF na granicy Unii jest równa MCI lub wyższa od niej (w takim przypadku cło nie jest należne). Jeżeli cło jest należne, tj. jeżeli ceny eksportowe są niższe niż MCI, obowiązującą stawką celną jest wartość różnicy między mającą zastosowanie MCI a ceną netto na granicy Unii przed ocleniem albo stawka cła *ad valorem*, w zależności od tego, która z tych wartości jest mniejsza. W związku z tym stosuje się indywidualne stawki cła dla każdego producenta eksportującego. W żadnym przypadku wysokość cła nie powinna być wyższa niż stawki celne *ad valorem* określone osobno dla każdego producenta eksportującego z poszczególnych państw, których dotyczy postępowanie. Scenariuszem alternatywnym, proponowanym przez niektóre zainteresowane strony, byłoby wprowadzenie osobnych MCI dla każdego producenta eksportującego. Oznaczałoby to jednak co najmniej 21 różnych MCI (to jest trzy MCI dla trzech różnych kategorii pomnożone przez siedmiu współpracujących producentów eksportujących), co sprawiłoby, że wdrożenie środków byłoby bardzo trudne, jeżeli w ogóle wykonalne, dla organów celnych.
- (189) MCI zostały następnie porównane do cen sprzedaży na rynku unijnym w okresie po OD. Dane dotyczące tych cen uzyskano od użytkowników oraz od przemysłu unijnego w ramach dochodzenia po ujawnieniu ustaleń tymczasowych, jak wskazano w motywach 5 i 6. Dochodzenie to wykazało, że proponowane MCI dla trzech różnych kategorii produktu, zwłaszcza w przypadku rodzajów wyższej jakości, są ogólnie niższe niż ceny sprzedaży w okresie po OD, a w takiej sytuacji cło nie byłoby należne. Jak wskazano w motywach 182 i 183, ustalenie to poczynione w ramach dochodzenia zostało potwierdzone przez oświadczenia przedstawicieli przemysłu unijnego, kilku użytkowników i amerykańskiego producenta eksportującego.

- (190) W związku z tym Komisja odrzuciła wszystkie zastrzeżenia dotyczące zastosowanej metodyki i poziomów MCI.
- (191) W odniesieniu do zarzutu, że Komisja blokuje ceny, Komisja przypomina, że określiła trzy MCI dla trzech różnych kategorii produktu w celu usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę oraz uchronienia użytkowników przed negatywnymi skutkami nieuzasadnionych podwyżek cen po okresie objętym dochodzeniem, jak wskazano w motywie 169 powyżej. Środki proponowane przez Komisję nie prowadzą do zakłóceń na rynku w zakresie unijnych cen rynkowych, które są przeważnie wyższe od proponowanych MCI, jak wyjaśniono w motywie 189. Ponadto MCI nie są cenami minimalnymi, producenci eksportujący mogą więc, jeśli zechcą, nadal dokonywać sprzedaży po cenach niższych niż MCI. Producenci eksportujący i producenci unijni mogą zatem nadal konkutować ze sobą poprzez stosowanie różnych cen, niezależnie od ustalonych MCI.
- (192) W odniesieniu do twierdzenia, że określenie (jednej lub) dwóch MCI byłoby bardziej odpowiednie niż zaproponowane trzy MCI, Komisja zwróciła uwagę na obiektywne różnice cenowe (ok. 170 EUR na tonę, zob. motyw 176 w odniesieniu do pierwszej i drugiej kategorii produktu, obejmujących rodzaje produktu objętego postępowaniem charakteryzujące się wysoką przenikalnością). Przyjmując tylko 2 MCI w oparciu o rozróżnienie między zwykłymi rodzajami produktu objętego postępowaniem a rodzajami o wysokiej przenikalności, cena produktu pierwszej kategorii (to jest rodzajów produktu o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,9 W/kg) byłaby zasadniczo łączona z ceną produktu drugiej kategorii, która obejmuje głównie rodzaje produktu objętego postępowaniem również charakteryzujące się wysoką przenikalnością, ale o wyższych maksymalnych stratach magnetycznych. W wyniku zastosowania takiej metodyki otrzymano by proporcjonalnie zbyt niskie MCI dla rodzajów produktu najwyższej jakości charakteryzujących się wysoką przenikalnością. W odniesieniu do zarzutu, że nie zastosowano indywidualnych stawek celnych dla każdego producenta eksportującego, Komisja odsyła do motywu 187, w którym opisano metodykę, zgodnie z którą stosuje się indywidualne stawki celne, jeżeli należne jest cło *ad valorem*.
- (193) W odniesieniu do zastrzeżenia, że jako podstawę do obliczenia poziomu niepowodującego szkody Komisja powinna przyjąć nie wszystkie koszty produkcji, lecz wszystkie koszty ponoszone przez efektywnego i konkurencyjnego producenta, należy przypomnieć, że obliczenia dokonano na podstawie zweryfikowanych danych. Komisja odrzuciła to twierdzenie także dlatego, że go nie uzasadniono i nie przedstawiono żadnej alternatywnej metody dokonywania takiego dostosowania kosztów produkcji.
- (194) Propozycja obniżania MCI o 5 % rocznie nie jest zgodna z celem, jakim jest wyeliminowanie dumpingu wyrządzającego szkodę. Ponadto nie przedstawiono żadnych dowodów, które mogłyby uzasadniać taką obniżkę o 5 % rocznie.
- (195) W odniesieniu do wniosku o wprowadzenie czwartej kategorii produktu, obejmującej wyłącznie rodzaje produktu objętego postępowaniem o niskiej lub bardzo niskiej jakości, Komisja uznała, że brakuje jasnej wartości odniesienia do zastosowania takiego dalszego podziału. Ponadto MCI oparte są na kombinacji rodzajów produktu, niezależnie od tego, czy na przykład stanowią one kręgi pełne czy pocięte, a także bez względu na to, czy ich jakość uległa obniżeniu. Wyznaczone trzy różne kategorie produktów oparte są na poziomach maksymalnych strat magnetycznych, które są obiektywnym i niedyskryminacyjnym kryterium.
- (196) Dwóch użytkowników wystąpiło również z wnioskiem o ograniczenie okresu obowiązywania środków do okresu krótszego niż pięć lat, twierdząc, że utrzymywanie siatki bezpieczeństwa przez dłużej niż 2–3 lata nie jest konieczne do zapewnienia unijnemu przemysłowi produkcji elektrotechnicznych blach teksturowanych wystarczających zachęt do inwestowania w produkcję wysokiej jakości tego rodzaju wyrobu.
- (197) Użytkownicy ci nie uzasadnili jednak swojego twierdzenia, że stosunkowo krótki okres 2–3 lat wystarczyłby do dokonania inwestycji i osiągnięcia przynajmniej częściowego zwrotu z inwestycji. Jak określono w art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ostateczne cło antydumpingowe wygasa pięć lat po jego wprowadzeniu.
- (198) W rozporządzeniu podstawowym przewidziano kilka opcji na okoliczność zmian sytuacji rynkowej. Jeżeli zmiana jest trwała, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego można wystąpić o przegląd potrzeby dalszego stosowania środków, pod warunkiem że od wprowadzenia środków ostatecznych upłynął co najmniej rok. Jeżeli zmiana ma charakter tymczasowy, na podstawie art. 14 ust. 4 rozporządzenia podstawowego można zawiesić stosowanie środków, w przypadku gdy warunki rynkowe tymczasowo uległy zmianie w takim zakresie, że wskutek zawieszenia nie powinna ponownie nastąpić szkoda. Komisja niezwłocznie oceni zasadność wszelkich należycie umotywowanych wniosków złożonych na podstawie jednego z tych dwóch przepisów, aby utrzymać zrównoważony poziom ochrony przed dumpingiem wyrządzającym szkodę.

- (199) Zastrzeżenie rosyjskiego producenta eksportującego, że MCI nie powinna opierać się wyłącznie na poziomie strat magnetycznych, nie zostało przyjęte z następującego względu: poziom maksymalnych strat magnetycznych stanowi obiektywne kryterium rozróżnienia różnych rodzajów produktu objętego postępowaniem, natomiast rozróżnienie na pierwszą i drugą kategorię jakości rodzajów produktu objętego postępowaniem jest raczej oceną bardzo subiektywną i skomplikowałoby monitorowanie wdrażania środków. Ponadto przy ustalaniu MCI nie stosowano rozróżnienia na poszczególnych producentów eksportujących i państwa, których dotyczy postępowanie, jak wyjaśniono szczegółowo w motywie 187 powyżej.
- (200) Indywidualne środki antydumpingowe w odniesieniu do poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń poczynionych w niniejszym dochodzeniu. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Środki te mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie, oraz produkowanego przez wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty objęte postępowaniem wytwarzane przez inne przedsiębiorstwa, które nie zostały wyszczególnione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyszczególnionymi, podlegają środkom mającym zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”. Przedsiębiorstwa te nie powinny być objęte żadnym z indywidualnych środków antydumpingowych.
- (201) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie wobec niego takich indywidualnych środków antydumpingowych w przypadku zmiany nazwy jego jednostki zależnej lub utworzenia nowej jednostki zajmującej się produkcją bądź sprzedażą. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji (¹). Wniosek ten musi zawierać wszystkie istotne informacje, w tym informacje dotyczące zmiany działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją lub sprzedażą krajową i eksportową, związane na przykład ze zmianą nazwy lub zmianą jednostek zajmujących się produkcją lub sprzedażą. Komisja będzie w razie potrzeby aktualizować wykaz przedsiębiorstw, wobec których zastosowano indywidualne środki antydumpingowe.
- (202) W celu zminimalizowania ryzyka obchodzenia środków, uznaje się, że w tym przypadku potrzebne są specjalne środki, aby zapewnić odpowiednie stosowanie środków antydumpingowych. Te specjalne środki obejmują: przedstawienie organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej oraz ważnego zaświadczenia zakładu produkcyjnego, które muszą być zgodne z wymogami określonymi w przepisach niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura i zaświadczenie, należy objąć obowiązującą stawką celną *ad valorem* dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, bez odniesienia do minimalnych cen importowych.
- (203) Jeżeli nastąpi zmiana w strukturze handlu wskutek wprowadzenia środków w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków oraz, pod warunkiem spełnienia określonych wymagań, może zostać nałożone cło *ad valorem*.
- (204) Ponadto w celu zapewnienia najlepszej ochrony przed możliwą absorpcją tych środków, w szczególności między przedsiębiorstwami powiązаныmi, Komisja zamierza bezzwłocznie wszcząć przegląd na mocy art. 12 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i może poddać przywożone towary obowiązkowi rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego w przypadku otrzymania dowodów takich praktyk.

3. Odstąpienie od poboru cła tymczasowego

- (205) Należy odstąpić od poboru cła tymczasowego w formie cła *ad valorem* w wysokości 21,6 %–35,9 % nałożonego na przywóz produktu objętego postępowaniem, które obowiązywało w okresie od dnia 13 maja 2015 r. do dnia 13 listopada 2015 r. Komisja uznała, że w szczególnych okolicznościach niniejszego postępowania pobór cła tymczasowego, które miało inną formę niż cło ostateczne, nie byłby zgodny z interesem Unii, biorąc pod uwagę fakt, iż ceny we wspomnianym okresie były na ogół wyższe od ustalonych MCI.
- (206) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić wprowadzenie ostatecznych środków antydumpingowych. Przyznano im również okres, w którym mogły przedstawić uwagi w następstwie ujawnienia tych informacji. Uwagi przedstawione przez pozostałe strony zostały należycie uwzględnione, nie zawierały jednak podstaw do zmiany sformułowanych wniosków.

H. ZOBOWIĄZANIA

- (207) Rosyjski producent eksportujący i koreański producent eksportujący złożyli oferty zobowiązań cenowych zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Koreański producent eksportujący wycofał później oferowane przez siebie zobowiązanie.

(¹) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

- (208) Rosyjski producent eksportujący wywozi dwa rodzaje elektrotechnicznych blach teksturowanych (rodzaje „wyższej jakości” i rodzaje „gorszej jakości”, te ostatnie np. z wadami powierzchniowymi), przy czym oba te rodzaje należą do zakresu produktów niskiej jakości (produktów o maksymalnych stratach magnetycznych większych niż 1,05 W/kg). W ramach tej kategorii produktu wnioskował on o określenie dwóch MCI, w uzupełnieniu do MCI ustanowionych na potrzeby cła, w celu rozróżnienia między wspomnianymi dwoma rodzajami produktu objętego postępowaniem, które producent ten wywozi do Unii. Rosyjski producent eksportujący posiada pewną liczbę powiązanych przedsiębiorstw w Unii, jednak dotychczas dokonywał on sprzedaży produktu objętego postępowaniem wyłącznie za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego w Szwajcarii.
- (209) Komisja rozważyła tę ofertę, również w świetle formy środków, to jest MCI ustalonych w odniesieniu do trzech kategorii rodzajów produktu i mających zastosowanie do wszystkich producentów eksportujących z każdego państwa, którego dotyczy postępowanie, jak wskazano powyżej w motywach 175 i 176. Oferowane zobowiązanie znacząco odbiega od tego podejścia i przyjęcie go wymagałoby zastosowania środka dotyczącego tylko tego przedsiębiorstwa.
- (210) Rozróżnienie między produktami wyższej i niższej jakości wydaje się być zbyt subiektywne na potrzeby wdrożenia środków, ponieważ w ofercie zobowiązania przewidziano rozróżnianie tych dwóch rodzajów produktu na podstawie normy rosyjskiej. Komisja uznała, że fakt ten czyni to zobowiązanie praktycznie niewykonalnym, tym bardziej, że norma ta musiałaby być stosowana w uzupełnieniu do rozróżnienia rodzajów produktu na podstawie poziomu strat magnetycznych.
- (211) Ponadto ze względu na wielość rodzajów produktu sprzedawanych przez tego producenta w Unii (jego cały asortyment produktu objętego postępowaniem) oraz na strukturę przedsiębiorstwa monitorowanie wykonywania tego zobowiązania byłoby dla służb Komisji bardzo trudne, zwłaszcza biorąc pod uwagę formę środków, to jest ustalone dla wszystkich MCI w odniesieniu do trzech kategorii rodzajów produktów, a nie bardziej powszechne cło *ad valorem*. Ponadto, w tym konkretnym postępowaniu ogólny interes Unii i wpływ na użytkowników zostały już uwzględnione w MCI ustalonych dla wszystkich, jak wyjaśniono szczegółowo w motywach 149 i 169. Jest to więc kolejny powód, aby odrzucić oferowane zobowiązanie cenowe.
- (212) W związku z tym oraz z przyczyn wynikających z założeń polityki ogólnej Komisja odrzuca ofertę zobowiązania złożoną przez rosyjskiego producenta eksportującego.
- (213) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wyrobów walcowanych płaskich ze stali krzemowej elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, o grubości przekraczającej 0,16 mm, obecnie objętych kodami CN ex 7225 11 00 (kody TARIC 7225 11 00 11, 7225 11 00 15 i 7225 11 00 19) oraz ex 7226 11 00 (kody TARIC 7226 11 00 12, 7226 11 00 14, 7226 11 00 16, 7226 11 00 92, 7226 11 00 94 i 7226 11 00 96) i pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, Japonii, Republiki Korei, Federacji Rosyjskiej i Stanów Zjednoczonych Ameryki.

2. Wysokość ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez podmioty prawne wymienione w ust. 4 poprzez podanie ich nazwy równa jest różnicy między minimalną ceną importową określoną w ust. 3 a ceną netto na granicy Unii, przed ocleniem, o ile ta druga cena jest niższa niż pierwsza. Jeżeli cena netto na granicy Unii przed ocleniem jest równa odpowiadającej jej minimalnej cenie importowej określonej w ust. 3 lub wyższa od niej, cła nie pobiera się. W żadnym przypadku wysokość cła nie może być wyższa niż stawki celne *ad valorem* określone w ust. 4.

3. Na potrzeby ust. 2 zastosowanie ma minimalna cena importowa określona w tabeli poniżej. W przypadku ustalenia w wyniku weryfikacji po przywozie, że cena netto na granicy Unii faktycznie zapłacona przez pierwszego niezależnego klienta w Unii (cena po przywozie) jest niższa od ceny netto na granicy Unii przed ocleniem, wynikającej ze zgłoszenia celnego, oraz że cena po przywozie jest niższa od minimalnej ceny importowej, zastosowanie ma cło w wysokości różnicy między minimalną ceną importową określoną w tabeli poniżej a ceną po przywozie, chyba że zastosowanie cła *ad valorem* określonego w ust. 4, powiększonego o cenę po przywozie daje w rezultacie kwotę (cena faktycznie zapłacona plus cło *ad valorem*) niższą od minimalnej ceny importowej określonej w tabeli poniżej.

Państwa, których dotyczy postępowanie	Kategoria produktu	Minimalna cena importowa (w EUR/t masy netto produktu)
Chińska Republika Ludowa, Japonia, Stany Zjednoczone Ameryki, Federacja Rosyjska, Republika Korei	Produkty o maksymalnych stratach magnetycznych nie większych niż 0,9 W/kg	EUR 2 043
	Produkty o stratach magnetycznych większych niż 0,9 W/kg, ale nie więk- szych niż 1,05 W/kg	EUR 1 873
	Produkty o maksymalnych stratach magnetycznych większych niż 1,05 W/kg	EUR 1 536

4. Na potrzeby ust. 2 zastosowanie mają stawki cła *ad valorem* określone w tabeli poniżej.

Przedsiębiorstwo	Cło <i>ad valorem</i>	Dodatkowy kod TARIC
Baoshan Iron & Steel Co., Ltd, Szanghaj, ChRL	21,5 %	C039
Wuhan Iron & Steel Co., Ltd., Wuhan, ChRL	36,6 %	C056
JFE Steel Corporation, Tokio, Japonia	39,0 %	C040
Nippon Steel & Sumitomo Metal Corporation, Tokio, Japonia	35,9 %	C041
POSCO, Seul, Republika Korei	22,5 %	C042
OJSC Novolipetsk Steel, Lipieck; VIZ Steel, Jekaterynburg, Federa- cja Rosyjska	21,6 %	C043
AK Steel Corporation, Ohio, Stany Zjednoczone Ameryki	22,0 %	C044

5. Stawkę ostatecznego cła antydumpingowego mającą zastosowanie do produktu opisanego w ust. 1 i wytworzonego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, które nie zostało wymienione w ust. 4, stanowi stawka cła *ad valorem* określona w tabeli poniżej.

Przedsiębiorstwo	Cło <i>ad valorem</i>	Dodatkowy kod TARIC
Wszystkie inne przedsiębiorstwa chińskie	36,6 %	C999
Wszystkie inne przedsiębiorstwa japońskie	39,0 %	C999
Wszystkie inne przedsiębiorstwa koreańskie	22,5 %	C999
Wszystkie inne przedsiębiorstwa rosyjskie	21,6 %	C999
Wszystkie inne przedsiębiorstwa amerykańskie	22,0 %	C999

6. Stosowanie środków w odniesieniu do przedsiębiorstw wymienionych w ust. 4 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej i ważnego zaświadczenia zakładu produkcyjnego, które muszą być zgodne z wymogami określonymi, odpowiednio, w załączniku I i w załączniku II. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury ani zaświadczenia obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich innych przedsiębiorstw. W zaświadczeniu zakładu produkcyjnego należy wskazać wysokość maksymalnych strat magnetycznych w odniesieniu do każdego kręgu, wyrażoną w watach na kilogram i mierzoną przy częstotliwości 50 Hz i indukcji magnetycznej wynoszącej 1,7 tesli.
7. W odniesieniu do producentów wymienionych z nazwy, w przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu, w związku z czym cena faktycznie zapłacona lub należna jest ustalana w drodze proporcjonalnego podziału w celu określenia wartości celnej na podstawie art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1), określoną powyżej minimalną cenę importową pomniejsza się o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu podziałowi ceny faktycznie zapłaconej lub należnej. Należne cło jest w takich przypadkach równe różnicy między obniżoną minimalną ceną importową a obniżoną ceną netto na granicy Unii przed odprawą celną.
8. W odniesieniu do wszystkich innych przedsiębiorstw, w przypadkach gdy towary zostały uszkodzone przed wprowadzeniem do swobodnego obrotu, w związku z czym cena faktycznie zapłacona lub należna jest ustalana w drodze proporcjonalnego podziału w celu określenia wartości celnej na podstawie art. 145 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93, wysokość cła antydumpingowego obliczoną na podstawie ust. 2 pomniejsza się o odsetek, który odpowiada proporcjonalnemu podziałowi ceny faktycznie zapłaconej lub należnej.
9. Zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych, chyba że określono inaczej.

Artykuł 2

Zwalnia się kwoty zabezpieczone z tytułu tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem (UE) 2015/763.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 października 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 6, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową, w następującej formie:

- Imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową.
- Oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] stali elektrotechnicznej o ziarnach zorientowanych, o [straty magnetyczne], sprzedawane na wywóz do Unii Europejskiej, objęte niniejszą fakturą, zostało wytworzone przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [kod dodatkowy TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”.

Data i podpis

_____

ZAŁĄCZNIK II

Ważne zaświadczenie zakładu produkcyjnego, o którym mowa w art. 1 ust. 6, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego zaświadczenie zakładu produkcyjnego, w następującej formie:

- Imię i nazwisko oraz funkcja pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową.
- Oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że stal elektrotechniczna o ziarnach zorientowanych sprzedawana na wywóz do Unii Europejskiej, objęta zaświadczeniem zakładu produkcyjnego, charakteryzująca się wskazanymi maksymalnymi stratami magnetycznymi w watach na kilogram mierzonymi przy częstotliwości 50 Hz i indukcji magnetycznej wynoszącej 1,7 tesli oraz o wskazanych wymiarach w mm, została wyprodukowana przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [kod dodatkowy TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszym zaświadczeniu są pełne i zgodne z prawdą”.

Data i podpis

_____